

சீவல்வம்

அமர்

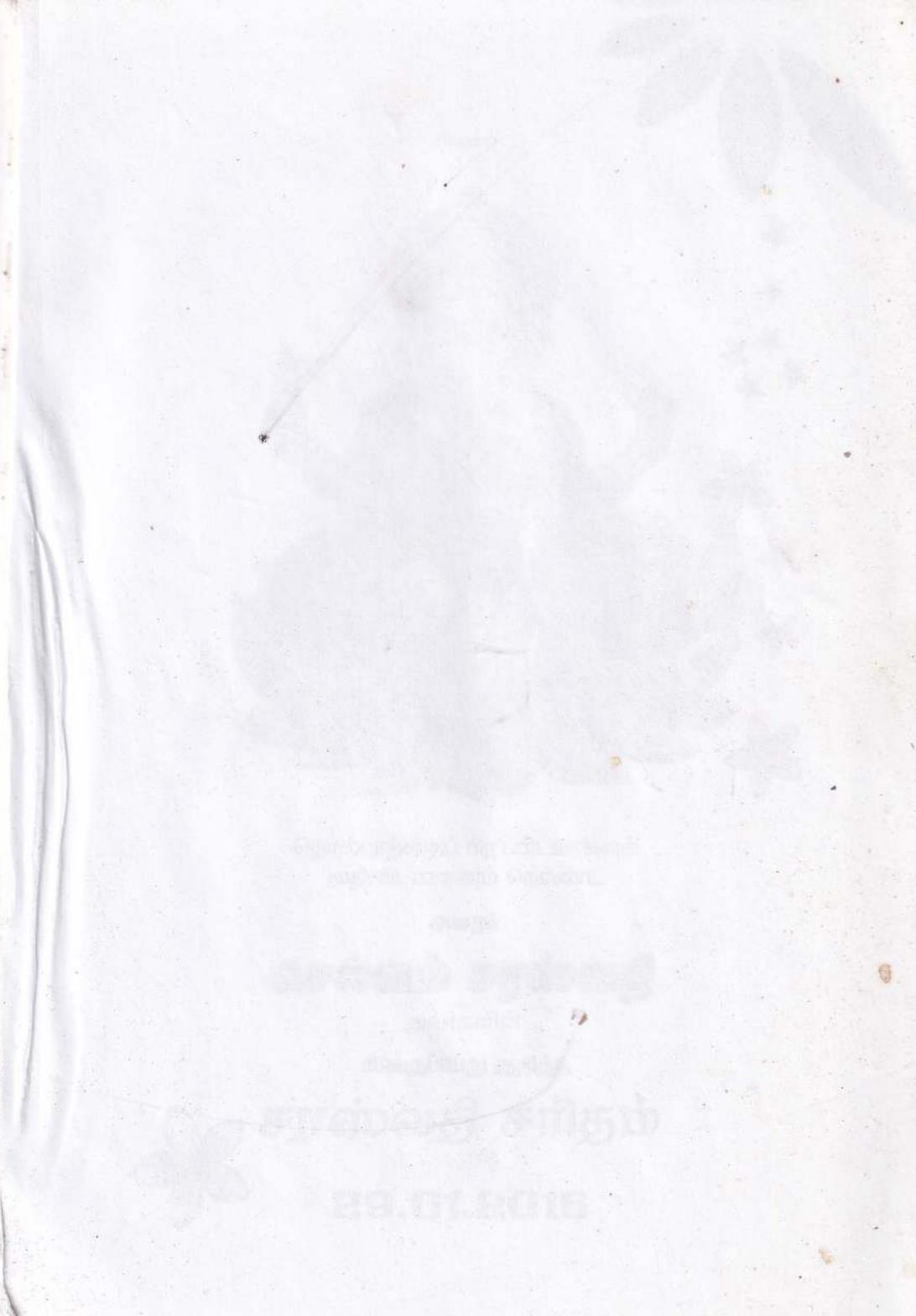
செல்வம் சரஸ்வதி

அங்கர்ள் சஃபத்பேறு குர்க்கு

சரஸ்வதி சரிதம்

29.01.2016

உ
சிவமயம்

தொல்பரத்தைப் பிரப்பிடமாகவும்
வதிவிட மாகவும் கொண்ட

அமரர்

செல்வம் சரஸ்வதி

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

சரஸ்வதி சரிதம்

29.01.2016

சமர் ப்பணம்

எங்கள் வளமான வாழ்விற்கும்
வளர்ச்சிக்கும், பண்பட்ட பாசத்திற்கும்
மூலவேராக முன்நின்று நல்வழிகாட்டி
விடி வெள்ளியாய்த் திகழ்ந்த தெய்வமே!
ஆருயிரான எம் அரும் உறவே!
கலைஞான அறிவுதந்து செம்மையற வாழ
வழிகாட்டினீர், நின் பாதார விந்தங்களில்
இந் "நினைவு மலர்" தனை
சமர்ப்பித்து வணங்குகிறோம்.

குடும்பத்தினர்

சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் ”

சரஸ்வதியாக
28.02.1940

சிவகதியாக
31.12.2015

அமர்

செல்வம் சரஸ்வதி

அவர்கள்

தீத் வெண்பா

பார்புகழும் மன்மத வருடம் பனிமாதம் மார்கழியில்
சீரான அபரபக்கபஞ்சமி திதிதனிலே சரஸ்வதியார்
கார்வண்ணன் கண்ணன் கடாட்சத்தில் வாழ்ந்து
ஊரார் கண் படாமல் வைகுந்தம் சேர்ந்தார் திடீரெனவே.

ஏன் பஞ்சபுராணம் ஒதுகின்றோம்?

எம்மில் பெரும்பாலானோர் கோவில்களிலோ, சமயச் சடங்குகளிலோ அல்லது நிகழ்வுகளிலோ பஞ்சபுராணம் ஒதுவதை வழமையாகக் கொண்டிருக்கின்றோம். குறைந்தது ஒரு தேவாரமும் புராணமுமாவது ஒதுகின்றோம். ஏன் ஒதுகின்றோம்? எவ்வாறு ஒதுவேண்டும்? ஒதுவதாற் கிடைக்கும் பயன்கள் யாவை எனச் சிந்தித்ததுண்டா?

பஞ்ச புராணங்கள் தமிழ்வேதம்

இந்து மதத்திலே, மதம் பற்றிய இறைவன் பற்றிய பல்வேறு விடயங்களை விளக்கி நிற்பன ஆதியில் தோன்றிய வேதங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. “ஓம்” எனும் பிரணவத்தில் இருந்து தோன்றியவை வேதங்கள். வேதங்கள் ஓசைக்கும் ஒலிக்கும் முக்கியத்துவம் அளிப்பவை. வேதம் வேதியர்களால் மட்டுமே ஒதப்படுகிறது. சமஸ்கிருத மொழியில் காணப்படுபவை. தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு சமஸ்கிருத மொழியினை அறியாத எமக்கு வேதத்தின் அர்த்தங்கள் புரிவதில்லை. எனவே, எமக்காகக் கிடைக்கப்பெற்ற தமிழ்மொழி வேதமே பன்னிரு திருமுறைகளாகும். அவற்றுள் நித்திய பாராயணத்திற்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவையே பஞ்சபுராணங்களாகும்.

“ஓம்” எனும் பிரணவத்துள் அடங்குபவை பஞ்ச புராணங்கள்

பஞ்ச புராணங்களுள் முதலாவது தேவாரமாகிய “தோடுடைய செவியன்...” “தோ” வில் ஆரம்பிக்கிறது. முதலாது எழுத்தான “தோ”வினைப் பின்வருமாறு பிரிக்கலாம் த் + ஓ. அதாவது “ஓ” விலே ஆரம்பிக்கிறது. “ஓம்” இனுடைய முதலாவது அட்சரம். பன்னிரண்டாவது திருமுறை “நின்றது உங்கும் நிலவி உலகெலாம்” என “ம்” இலே நிறைவு பெறுகிறது. எனவே, “ஓம்” என்பதன் தமிழ் விரிவாக்கமாகவே பஞ்ச புராணங்களை நாம் நோக்கலாம். மேலும், “தோடுடைய செவியன்...” என்பதில் “தோ” இல் உள்ள ஆரம்ப “த்” என்பது “தமிழ்” என்பதைக் குறிப்பதால் “தமிழ்ஓம்” எனக்குறிக்கும் என்பாரும் உளர்.

“ஓம்” எனும் பிரணவத்தின் மேலோட்டமான பொருளும் பயன்களும்

ஓம் என்பது அறிவு ஒளியாகும். பஞ்சபூதங்களை, சடத்தினை, சக்தியினைப் படைத்து, காத்து, அழிக்கும் அறிவு ஒளியாகும். உள்ளதாய் இல்லாதாய் விளங்குவது.

ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தினை “ஆ + உ + ம்” என மேலும் ஆழமாகப் பிரிக்கலாம். “அ” இல் ஒருமாத்திரையும் “உ” இல் ஒருமாத்திரையும் சேர்ந்து இருமாத்திரைகள் கொண்ட “ஓ” ஆக மாறுகின்றது. நன்றாக மூச்சினை உள்ளிழுத்து வாயினாலே “அ....” என்ற உச்சரிப்புடன் வெளிவிடுகின்றபோது நெஞ்சுப்பகுதியோடு வயிற்றுப்பகுதியில் அதிர்வினை உணரலாம். வயிற்றுப் பகுதியில் தான் எமது படைப்பு (சூலகம்) உறுப்புகள் காணப்படுகின்றன. எனவே, “ஓம்” என்பதிலுள்ள “அ” என்பது படைத்தலைக் குறிக்கும். மேற்குறித்தவாறு, மூச்சினை நன்றாக உள்ளிழுத்து வாயினாலே “உ....” என்ற உச்சரிப்புடன் வெளிவிடுகின்றபோது பெரும்பாலும் நெஞ்சுப்பகுதியில் அதிர்வினை உணரலாம். நெஞ்சுப் பகுதியிலேயே இருதயம் சுவாசப்பை போன்ற எம்மைக் காக்கும் உறுப்புக்கள் உள்ளன. எனவே, “ஓம்” என்பதிலுள்ள “உ” என்பது காத்தலைக் குறிக்கும். இவ்வாறே, மூச்சினை நன்கு உள்ளிழுத்து வாயினாலே “ம்....” என்ற உச்சரிப்புடன் வெளிவிடுகின்றபோது பெரும்பாலும் தலைப்பகுதியில் அதிர்வினை உணரலாம். இங்குதான் எமது மூளை உள்ளது. ஆறாம் அறிவைப் பயன்படுத்தும்போது மூளையானது அறியாமையை அழித்து உண்மையை உணர வைப்பது. எனவே, அழித்தலைக் குறிக்கும்.

எனவே, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் எனும் முத்தொழிலுக்கும் ஆதாரமாக விளங்குவது “ஓம்” எனும் இவ் அரிய பிரணவமே. இதனாலேயே, படைத்தற்கடவுளாம் பிரம்மாவை நாரணனின் உந்தியிலிருந்து தோன்றியதாகவும், காத்தற் கடவுளாம் கண்ணனின் மார்பிலே மகாலக்குமி குடிக்கொள்வதாகவும், அழித்தற் கடவுளாம் உருத்திரனை நெற்றிக்கண் உள்ளவராகவும் எமது சமயம் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றன.

மேலும், எமது நடைமுறை வாழ்க்கையிலும் ஒரு சிலரிலே “அ” எனும் அதிர்வு கூடுதலாக இருக்கும். அவர்கள் படைப்பாளிகளாக விளங்குவர். ஆனால், காத்தல் எனும் பராமரிப்புத் தொழிலில் கோட்டைவிட்டுவிடுவார்கள். இன்னும் சிலரில் “உ” அதிர்வு அதிகம் காணப்படும். ஆக்கிக் கொடுத்தால் அருமையாகப் பராமிப்பார்கள். புதிய புதிய சிந்தனைகள் எழுவது குறைவு. வேறு சிலரில் “ம்” அதிர்வு கூடுதலாகக் காணப்படும். இவர்கள் தீயனவற்றை அழித்து நல்லனவற்றை நிலை நாட்டுபவர்களாகவும் காணப்படுவர்.

“ஓம்” (ஆ+உ+ம்) எனும் அதிர்வினை உச்சாடனத்தின் மூலமோ பஞ்சபுராணம் ஓதுதலின் மூலமோ எம்மில் தொடர்ந்து அதிரவைத்தால் முத்தொழிலும் புரியும் மாந்தர்களாக மாறலாம்; எத்தகைய சூழலிலும் சிறப்பாகத் தொழிற்படலாம்; சாதனைகள் புரியலாம். பஞ்சபுராணங்களை எமது தாய் மொழியில் நாமே ஓதுவதன் மூலம் இத்தகைய சிறப்புகள் யாவற்றையும் பெறுவது நிச்சயம்.

ஔறைமொழி “ஓம்”

பிரார்த்தனை என்ற பெயரிலே நாம் இறைவனிடம் பல கோரிக்கைகளை முன்வைக்கிறோம். இறைவனுக்குத் தெரிந்த ஒரேமொழி “ஓம்” (ஏனைய மதத்திலே ஆமென்- அப்படியே ஆகட்டும்) என்பதாகும். நாம் இறைவனின் குழந்தைகள். நாம் எது கேட்டாலும் இறைவன் மறுக்கமாட்டார். நூறுசதவீத நம்பிக்கையுடன் இறைவனிடம் கேட்டால் “ஓம்” என்றே இறைவன் ஆமோதிப்பார். ஆனால், நாம் என்ன கேட்கிறோம் “மற்றவனிடம் இவ்வளவு பணம் உள்ளதே...நகை உள்ளதே...எனக்கு ஏன் இந்தச் சோதனை இறைவா? ஏன் இவ்வளவு கடன்....நோய்....” எனக் கேட்போம். இறைவன் “ஓம்” என்பார். மற்றவனிற்கு அதிக பணம் நகை கிடைக்கும். எமக்கு அதிக சோதனை, கடன், நோய் கிடைக்கும். ஏன்? அவற்றைத்தானே நாம் இறைவனிடம் கேட்டோம்.

பஞ்சபுராணம் ஓதுமுன்னும் ஓதிய நிறைவிலும் “திருச்சிற்றம்பலம்” தனை மனம் வாக்கால் நினைவுறுத்தல்

நாயன்மார்களது முற்பிறப்பின் பயனாக, அவர்கள் இறைவன்மீது கொண்ட அதீத அன்பால், நன்றியுணர்வால், இன்பப்பெருக்கால் சித்ஆகாசத்திலிருந்து தோன்றியவையே பன்னிருதிருமுறைகள் ஆகும். எம்முள்ளும் சித்ஆகாசம் இருதயத்திலே உள்ளது. மேற்குறித்த அன்பு, காதல், நன்றி, இன்பம் போன்றவை எம்முள் உள்ள பூத ஆகாசத்திலே (இதயத்திலே) உணரப்படுவதைக் காணலாம். புறத்தே உள்ள சித்ஆகாசம் சிதம்பரத்திலே உள்ளது. இதனையே சிதம்பர இரகசியம் என்பர். இதனாலேயே பன்னிருதிருமுறைகளும் சிதம்பரத்தே கிடைக்கப்பெற்றன.

எனவே, பஞ்சபுராணங்கள் ஓதுமுன்னும் ஓதலின் நிறைவிலும் இதயத்திலுள்ள(அக) சித்ஆகாசத்தைப் பாராவிடினும் இருதயத்தின்

புறத்தே சித்ஆகாசத்தினைக் காணும் நினைக்கும் இடமே சிதம்பரம்-
“திருச்சிற்றம்பலம்” ஆகும்.

பஞ்ச புராணங்களைப் பண்ணோடு ஓதுதல்

வேதங்கள் ஓசை ஒலிக்கு - உச்சரிப்புகளால் ஏற்படும் - அதிர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவை. அதிர்வுகள் மூலம் எமது மனோநிலையில், எண்ணங்களில், சொற்களில், செயல்களில், நடத்தைகளில், வாழ்வியலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வல்லவை. அதற்கிணையாக பஞ்சபுராணங்களும் எதுகை, மோனை சந்தங்களுடன் பண் கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. நம்பியாண்டார் நம்பி பண்ணின் அடிப்படையிலேயே பன்னிரு திருமுறைகளையும் வகுத்தார். அவற்றைப் பண்ணோடு ஓதுகின்ற போது வேதத்திற்கு ஈடான பலன்களைப் பெறுதல் சர்வ நிச்சயம்.

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுதல்

பஞ்சபுராணங்களை அருளிச்செய்த நாயன்மார்கள் பல அற்புதங்களைப் புரிந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு அற்புதங்களைப் புரிகின்றபோதும் அதற்கேற்ற பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். எனவே, இரக்கம், தூய்மை, உண்மை போன்ற ஒழுக்கங்களுடன் (நித்திய நல்லொழுக்கத்துடன்) பொருள் உணர்ந்து மனமுருகி திருமுறைகளை- பஞ்சபுராணங்களை - ஓதுகின்றபோது அதே பலன்கள் எமக்கும் கிடைக்கப்பெறுவது உறுதி.

ஆனால் நாமோ இயந்திரமயமாகப் பாடுகிறோம் சொற்பிழை பொருட்பிழையுடன் பாடுகின்றோம். இதனால், பலன்கள் கிடைக்கப்பெறாதது மட்டுமின்றி எதிர்மறை விளைவுகளும் கிடைக்கக்கூடும்.

“உலகெலாம் உணர்ந் தோதற்கரியவன்...” என்பதற்குப்பதில்
“உலகெலாம் உணர்ந் தோதுதற்கரியவன்...” என ஓதுகிறோம்.

ஆகவே, சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து உணர்வுபூர்வமாக நன்றியுடனும் அன்புடனும் மனமுருகிப்பாடி நற்பலன் பெறுவோமாக.

உ
சிவாயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

பிடியத நுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினை மிகு கொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.

திருக்கடைக்காப்பு

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணின்நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமைபங்கள் திருவால வாயான் திருநீறே.

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவா யாவதும் இதுவே.

சடையா யெனுமால் சரணநீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உண் மெலிவே.

இடரினுந் தளரினும் எனதுறு நோய்
 தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
 கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
 மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
 இதுவோ எமை ஆளுமாறு ஈவதொன்று எமக்கில்லையே
 அதுவோ உனது இன்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
 ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேத நான்கினு மெய்பொரு ளாவது
 நாதன் நாம நமச்சி வாயவே.

தேவாரம்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
 கொடுமைபல செய்தன நான்அறியேன்
 ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும்பகலும்
 பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
 தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
 குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆற்றேன் அடி யேன் அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நாமார்க்கும் குடியல்லோ நமனை யஞ்சோ
 நரகத்தி லிடர்படோ நடலை யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறிவோம் பணிவோ மல்லோ
 மின்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
 தாமாக்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
 கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
 கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறிகினோமே.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு னெந்தை யிணையடி நீழலே.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலினிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ் சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவே என்னுறவே என்ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
கருவே என் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதணறுறை உறையும் அமர ரேறே.

ஓசை ஓலியெலா மானாய் நீயே
 உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
 வாச மலரெலா மானாய் நீயே
 மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
 பேசப் பெரிது மினியாய் நீயே
 பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

தலையே நீவணங்காய் - தலை
 மாலை தலைக்கணிந்து
 தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
 தலையே நீவணங்காய்.

அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
 ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒருரும் நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ
 துணையாய் என் நெஞ்சந் துறப்பிப்பாய் நீ
 இப்பொன் நீ இம்மணி நீ இம்முத்தும் நீ
 இறைவன் நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகனொடும் பாடிப்
 போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
 யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
 காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிற்று வருவன கண்டேன்
 கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

தீருப்பாட்டு

பித்தாப்பிறை சூடபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணை நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆநூரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.

நீள நினைந்தடியேன் உனை
நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளான கண்மடவா ளவள்
வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை
யூர்ச்சில நெல்லுப் பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை
அட்டித் தரப்பணியே.

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
 சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
 பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
 புகலூர் பாடுமின் புலவீரகாள்
 இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்
 ஏத்த லாம்இடர் கெடலுமாம்
 அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயுற வில்லையே.

பொன்னார் மேனியனே புலித் தோலை அரைக்கசைத்து
 மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே
 மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
 அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

ஆலந் தானுகந் தழுதுசெய் தானை
 ஆதி யைஅம ரர்தொழு தேத்தும்
 சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
 சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
 ஏல வார்குழ லாள்உமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிள்வாய்
 மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
 செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருவாசகம்

சிவபுராணம்

தொல்லையிலும் பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க

சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
 ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
 தேசன் அடி போற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கினன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தம் கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்துஅறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றுஎன்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒஎன்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றளஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு உள்ளம்
குளிரான் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோள்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்?
ஊரும் உலகும் கழற உளறி
உமைமண வாளனுக்கு ஆட்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமந்திரம்

சிவாய நமவென்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை-உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாதவெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்

திருத்தொண்டர் புராணம் (பெரிய புராணம்)

உலகெலா முணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ
கப்பிய கரிமுகன்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி
கற்பக மெனவினை
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு
மற்பொரு திருள்புய
மத்தள வயிறனை உத்தமி
மட்டவிழ் மலர்கொடு
முத்தமி ழடைவினை முற்படு
முற்பட எழுதிய
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ
அச்சது பொடிசெய்த
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர
அப்புன மதனிடை
அக்குற மகளுட னச்சிறு
அக்கண மணமருள்

டவல்பொரி
அடிபேணிக்
லுறைபவர்
கடிதேகும்
மரன்மகன்
மதயானை
புதல்வனை
பணிவேனே
கிரிதனில்
முதல்வோனே
னுறைரதம்
அதீதீரா
மணிபடும்
யிபமாகி
முருகனை
பெருமாளே.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்

முக்கட்பரமற்குச் சருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
ஒற்றைக்கிரி மத்தை பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி லிரவாகப்

பத்தற்கிரி தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பக்ஷத்தொடு ரக்ஷித் தருள்வது மொருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதரப்பவ ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோதக்

கொக்குப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குகுக்கு
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முகுகுகை

கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே.

பக்தியால் யானுனைப்
பற்றியே மாதிருப்
முத்தனா மாறெனைப்
முத்தியே சேர்வதற்
உத்தமா தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா ஞானசத்
வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
புகழ்பாடி
பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே
குணர்நேயா
கிரிவாசா
திநிபாதா
பெருமாளே.

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம மர்ந்தபெரு மாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

தீருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வार्கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனா னந்தன் அமுதன் என் றள்ளூறித்
 தித்திக்கப் பேசவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மாணேநீ நென்னலை நாளைவந்துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போனதிசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனேபிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
ஏதவன் ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயா நீஆட் கொண்டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித்துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்

தீர்த்தனர் நில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்

காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்

அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவீற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச்சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்

சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர

நீரொருகால்ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்

பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்

தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்

ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்

வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயாரநாம்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்

என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் அன்பர்க்கு

முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்

எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்

கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை

அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை

நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்

பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புலப்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திரும்பாவை

அன்னவயல் புதுவை ஆண்டாள் அரங்கர்க்குப்
பன்னு திரும்பாவை பல்பதியம் - இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.
சூடிக்கொடுத்த சுடர்க் கொடியே தொல் பாவை
பாடி அருளவல்ல பல்வலையாய் - நாடி நீ
வேங்கடவர்க்கு என்னை விதி என்ற இம்மாற்றம்
நாம் கடவா வண்ணமே நல்கு.

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்
கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனி செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோர் எம்பாவாய்

தீருப்பொற்குண்ணம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந்தூபம்நல்தீபம்வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகனும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன் அம் மானைப்பாடி
ஆடற்பொற் குண்ணம் இடித்துநாமே. 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிரார்க்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வருவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோன் எங்குத்தன்
தேவியும் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 2

சுந்தர நீறணிந்தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சித்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற் (கு)
 ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேசமுடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாசவினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 4

அறுகெடுப் பார்அய னும் அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவல்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 5

உலக்கை பலஓச்சு வார் பெரியர்

உலகமெலாம்உரல் போதாதென்றே

கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்

காண உலகங்கள் போதாதென்றே

நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு

நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த

மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி

மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்

தொண்டர் குழாமெழுந்தார்ப்ப ஆர்ப்ப

நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப

நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப

பாடக மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை

பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு

ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 7

வாட்டடங் சுண்மட மங்கைநல்லீர்

வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கை பொங்கத்

தோட்டிரு முண்டந்துதைந்திலங்கச்

சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி

நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை

ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக

மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட

மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரனொடும் ஆடஆடப்
பிறனி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொடாடஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப

வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண் வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்

மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை

ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை

அகப்படுத்தாட் கொண் டருமைகாட்டும்

பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்

போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்

பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்

பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்

வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்

என்னுடை ஆரமு(து) எங்கள் அப்பன்

எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்

தமையன் எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்

பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்

பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்

தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்

செங்கனி வாய்இத முந்துடிப்பச்

சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்

கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்

கற்றைச் சடைமுடி யான் கழற்கே

பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்

பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே 14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயின்னானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவினுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 17

அயன்தலை கொண்டு செண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடி
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடி
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சண்ணம் இடித்துநாமே

18

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சண்ணம் இடித்துநாமே

19

வேதமும் வேளியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியுமாய் இருளா யினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆடற்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே

20

சகலகலாவல்லி மாலை

சரஸ்வதி துதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்னுள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா நுறங்க வொழித்தான் பித்தாக
வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.
2. நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

3. அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

4. தூக்கும் பனுவற்றுறை தோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
நெடுந்தாட்கமலத்
தஞ்சத்துவச முயர்த்தோன் செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவி சொத்திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

6. பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.
7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
யுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத் தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.
8. சொல்விற்பனமு மவதானமுங்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
நளி னாசனஞ் சேர்
செல்விக் கரிதன் றொருகால
முஞ்சிதை யாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராம் மெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
நிலத்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம் புயத்தாளே
சகல கலாவல்லியே.

10. மண்கண்ட வெண்குடைக்கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச் செய்வாய்
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
விளம்பி லுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
சகல கலாவல்லியே.

உ.
சிவமயம்

அமரர்

தீருமதி செல்வம் சரஸ்வதி

அவர்களின்

வாழ்க்கைச் சுவடுகள்

- ஜனனம் : 28.02.1940 (தொல்புரம் மேற்கு, சுழிபுரம்.)
தந்தை : அமரர் கோவிந்தர் சொக்கலிங்கம்
தாய் : அமரர் சொக்கலிங்கம் பறுவதம்
சகோதரர் : திரு. சொ. கோவிந்தர், அமரர் சொ. நடராஜா
கல்வி : SSC, தொல்புரம் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி
தொழில் : தாதி, மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை
தீருமணம் : 19.01.1970
கணவர் : திரு. கந்தையா செல்வம் (நெல்லியான், சுழிபுரம்.)
பிள்ளைகள் : திரு. செ. கண்ணதாசன், திரு செ. மணிவண்ணன்,
தீருமதி விஜயரூபன், உமாதேவி
மருமக்கள் : தீருமதி ஸ்ரீதேவி கண்ணதாசன், தீருமதி மதிவதனி
மணிவண்ணன், திரு. நடராஜா விஜயரூபன்
பேரப்பிள்ளைகள் : செல்வன் க. சியாமளன், செல்வன் க. சந்திரராஜ்,
செல்வன் ம. தனுஷாந், செல்வன் வி. துவாஸ்தன்,
செல்வன் வி. துவாரதன்

இந்துமா சமுத்திரத்தின் முத்தென இலங்கும் ஈழமணித் தீருநாட்டிலே, சிரசாக விளங்கிடும் சைவமும் தமிழும் தளைத்தோங்கிடும் யாழ் குடாநாட்டின் நெற்றித் திலகமாகத் திகழ்வது தொன்மையான ஊராம் தொல்புரம். அவ் ஊரிலே ஸ்ரீமான் சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கும் சீமாட்டி பறுவதம் அவர்களுக்கும், அவர்கள் செய்த தவப்பயனால் சிரேஷ்ட புத்திரியாக மணிவயிறு உதித்தவரே அமரர் சரஸ்வதியாவார்.

28.02.1940 அன்று ஜனனித்த அவரின் பின், அவருக்குத் துணையாக முதலிலே திரு. சொ. கோவிந்தர் அவர்களும் கடைக்குட்டியான அமரர் சொ. நடராஜா அவர்களும் முறையே 1944 மற்றும் 1948 ஆண்டளவுகளிற் பிறந்தனர். மூத்த பிள்ளை பெண்பிள்ளையாகப் பெற்றோர் கொடுத்து வைத்தவர்கள் என்பதனை நிரூபித்தவர் அமரர் சரஸ்வதி ஆவார். தனது இரு சகோதரர்களையும் தனது கண்ணுக்குக் கண்ணாகப் போற்றி வளர்த்து வந்தார். மூவரும் தமது ஆரம்பக் கல்வியினைத் தொல்புரம் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் தொடர்ந்தனர். தனது குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக SSC யுடன் கல்வியை நிறுத்திக் கொண்ட அமரர் மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையில் தாதி சேவையில் இணைந்து கொண்டார். அவரைத் தொடர்ந்து அவரது வழிகாட்டலில் திரு. சொ. கோவிந்தர் அவர்களும் மேற்படி நிறுவனத்தில் இணைந்து கொள்ள அமரர் சொ. நடராஜா அவர்கள் சங்காணை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். திரு. சொ. கோவிந்தர் சோதிடராகத் திகழ்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எட்டு வருடங்கள் தாதி சேவையில் தன்னை முற்றுமுழுதாக அர்ப்பணித்துச் சேவை செய்து வருங்கால் தனது தந்தையை இழக்கும் துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு உட்பட்டார். குடும்பப் பொறுப்பு முழுவதும் இவரது தோள்களிலே விழுந்தது.

தக்க வயது வந்ததும், இவரது மாமனார் சங்கீதபூசணம் சு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் முயற்சியால் நெல்லியான், சுழிபுரத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமான் கந்தையா சீமாட்டி பொன்னம்மாவின் சிரேஷ்ட புத்திரன் திரு. க. செல்வம் அவர்களை 19.01.1970 ஆம் ஆண்டு மணமுடித்து இல்லற வாழ்க்கையில் இணைந்து கொண்டார்.

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலன் நன்மக்கட் பேறு.

(குறள் :60)

இல்லற வாழ்க்கையின் பயனாகவும் முன்னென்ம பூர்வ புண்ணியப் பயனாகவும் முத்தான மூன்று பிள்ளைகளை ஈன்றெடுத்து, சான்றோர்களாக்கி, பெரிதுவந்திருந்தார். திரு.செ. கண்ணதாசன், யாழ் மருத்துவபீடத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகத் திகழ்கிறார். திரு. செ. மணிவண்ணன், வடமாகாணக் கல்வியமைச்சிலே எல்லோரும் மெச்சும் வண்ணம் கடமையாற்றி வருகிறார். திருமதி. வி. உமாதேவி, நாடகமும் அரங்கியலும் ஆசிரியையாக சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

பொன்னாலையைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமான் சந்திரராசா சகலகலாவல்லியின் சிரேஷ்டபுத்திரி திருமதி. ஸ்ரீதேவியினைத் திரு. செ. கண்ணதாசன் மணமுடித்ததன் பயனாக முறையே செல்வன்கள் க. சியாமளன், க. சந்திரராஜ் ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தார். திரு. செ. மணிவண்ணன் கொல்லங்கலட்டியினைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமான் செல்லத்துரை தம்பதியினரின் கனிஷ்ட புத்திரி திருமதி. ம. மதிவதனியினை மணம்புரிந்து செல்வன் ம. தனுசாந்தனைப் பெற்றெடுத்தனர்.

அமரரது கனிஷ்ட புத்திரியான திருமதி உமாதேவி சங்குவேலியினைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமான் நடராஜா தம்பதியரின் கனிஷ்ட புதல்வன் திரு. ந. விஜயரூபனை மணமுடித்ததன் பயனாய் இரட்டையர்களான செல்வன்கள் துவாஸ்தன், துவாரகன் ஆகியோர் அமரருக்குப் பேரப்பிள்ளைகளாக வாய்க்கப் பெற்றனர்.

வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்து தமது மக்கள்தமை அவையிலே முந்தியிருப்பச் செய்வதில் அமரரது பணி சொல்லிலடங்கா.

பணிவுடையான் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணி அல்ல மற்றுப்பிற.

(குறள் -95)

வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை இன்முகத்துடன் வரவேற்று விருந்தோம்பல் செய்வதற்கு இவருக்கு நிகர் இவரே. மேலும், பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாளின் சப்பரத் திருவிழா உபயகாரராகத் திகழ்ந்தவர். பொன்னாலைக் கண்ணன் மீது மாறாத அன்பும் பக்தியும் கொண்டவர்.

பக்தியின் உச்சக்கட்டமாகக் கோயில்களிலே ஆவேசம் ஆடுபவர். பக்தர்களின் வேண்டுகோள்களை இறைவனிடம் கேட்டுச் சொல்லும் ஊடகமாகத் தொழிற்பட்டவர். ஏராளமானோர் இவரிடம் ஆற்றுப்படுத்தலிற்காக வந்து அளவளாவுவர். அன்னாரின் பூர்வபுண்ணிய பலனும், இந்த ஜென்மத்திலே செய்த புண்ணியபலனும், இறைவன் மீது கொண்ட அன்பும், பக்தியும் மரண அவஸ்தை என்பதையே உணராது இறைவனது திருப்பாதங்களை 31.12.2015 அன்று சென்றடைந்தார்.

சடங்குகள்

(பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை)

குழந்தைப் பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் பெயரிடல்.

"குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்" (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன்முதல் நடாத்தப்படும் கிரியை "நாமகரணம்" எனப்படும். 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாள் ஆசௌச கழிவு நடாத்தப் படும். இதனை 31 ஆம் நாள் துடக்குக் கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள். 31 ஆம் நாள் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்குகள் வைக்கவும். குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி, நீராட்டி, புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையிற் பின் வருவனவற்றை வைக்கவேண்டும்.

தேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம், முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5, தலை வாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, குத்து விளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை. விபூதி, சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், பன்னீர், தட்டத்தில் வைக்கவும்; பிள்ளையார் மஞ்சளிற

பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு, வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சம் பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழத்தட்டு, பூத்தட்டு, பால், கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப்பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் சுழுவிச் சுத்தம் செய்தபின், வீட்டிலுள்ளோர் குழந்தை உட்பட, யாவரும் நீராடிச்சுத்தமாகிய பின், வேதியரை அழைத்துவந்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார். மந்திரம் ஓதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பனவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். துடக்குக் கழித்தபின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக் கூறி, பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதிலே மூன்று முறை ஓதி, கற்கண்டுத் தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழுமியிருப்போருக்கும் இனிப்புப் பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழ வேண்டும் எனப் பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஓதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் சுற்றம் சூழக் குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வார். குழந்தை அன்றுதான் முதன்முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம் பெற்று, அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந்நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் சடங்கு என்போம். ஐயருக்குத்தானம், தட்சணை கொடுக்கவேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞாண் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டிற் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து, அதிற் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து, தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

திருஷ்டிப் பொட்டு (கறுத்தப் பொட்டு) செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரிசியைத் தாச்சியில் இட்டு, சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும்வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் இட்டுக் காய்ச்சவும், கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலைப் பின் ஆறவைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக் கரிக் கூழைத் தூய்மையாகச் செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி, வெளியில் நன்றாகக் காய வைக்கவும். காய்ந்த இப்பொட்டைத் தினமும் சிறிதளவு நீர் விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாகக் கறுப்புப் பொருட்டு இடுவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41 ஆம் நாள்

குழந்தை பிறந்து, துடக்குக் கழித்தபின் 41 ஆம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலிற் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி, அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்லும் போது அர்ச்சனைப் பொருட்களைத் தட்டில் வைத்துக்கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபத்தி).

குழந்தையைச் சுவாமி சந்நிதானத்தின் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ஆம், 7ஆம், 8ஆம், 10ஆம் மாதங்களில் "காது குத்தல்" வைபவம் நடாத்தப் படும். இதற்கு பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளை யார் பிடித்துவைத்து, நிறை குடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்டதோஷ நிவர்த்திக் காகவும், தமிழர் கலாச்சாரத்திற்காகவும்

அழகுக்காகவும், குத்தப்படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காதுகுத்தித் தோடு போடுவார்கள். (தைப்பூசத்திற் காதுகுத்தல் செய்வது சிறப்பாகும்)

சோறூட்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ஆம், 8ஆம், 10ஆம் 12 ஆம் ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும், பெண் குழந்தைக்கு 5ஆம், 7ஆம், 9ஆம், 11ஆம் ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமு கூர்த்தம் பார்த்து, சர்க்கரை, அரிசி, கற்கண்டு, நெய், ஆகியவை கொண்டு, உப்பு நீக்கிய அமுது பொங்கி, அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து, திருவிளக்கேற்றி, பிள்ளையார் பூஜை செய்து அதன் பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால், தங்க

மோதிரத்தால் அவ்வமுதைத் தொட்டு தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி, மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பார்.

முதற் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்குப் பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து, விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணி போட்டு ஒன்பது குழந்தைகளுக்கு சிறிது ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ வேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்றுவாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பார்.

கொழுக்கட்டை

அரிசிமா - 1/2 சுண்டு

அவித்த கோதுமைமா - 3 மேசைக்கரண்டி

உடைத்த பயறு - 100g (பயறு வறுக்கவும்)

சர்க்கரை - 100g

தேங்காய் - 1/2 முடி (வெள்ளைப்பூ)

ஏலக்காய் - சிறிதளவு வறுத்து பொடிசெய்ய வேண்டும்.

உப்பு சிறிதளவு

வறுத்த பயிற்றம் பருப்பை அவித்து, நீர் வடியவிட்டு ஆறவிடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பூ, ஏலக்காய்ப் பொடி யாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன் பின்பு அரிசி மாவையும், கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தேவையான உப்புப் போட்டு, கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும். பின்பு சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக்

கிண்ணம்போல் செய்து பயற்றுத் துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி, பல்லுப்போல் விளிம்பைச் செய்து சிறுதேங்காய்ச் சீவலுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்)

பண்டைக்காலத்திற் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன்முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும்போது 'ஏடு தொடக்கல்' என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

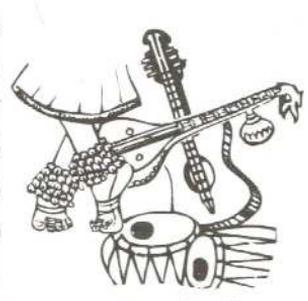
இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடை பெறலாம். சுப வேளையில் பிள்ளையார் பூஜை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைக்கு முதன் முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜயதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற் கொள்வார்கள். தைப் பூசத் தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆலயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடையவே, முதற்கல்வியை சுபநாளில் சுபநேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதை கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டில் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன், (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்கு செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டில் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறை குடம் வைத்து விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியை

பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையை பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய 'அ' அகரத்தை அதில் எழுதி தொடக்கலாம்.

இயல், இசை, நாடகம் பயில்:-

இவற்றைத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நாடகம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குருதட்சணையாக பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை), தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொது சுபமுகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

கிரியையுறுப்பியல்

1. விநாயகர் குருவழிபாடு:-

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமையாயிருக்குஞ் சிவசத்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (வி-இல்லாத, நாயகர் - தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலான தலைவரெனப் பொருள்படும்) ஆதலால் எவ்வுலகத்தி லேனுஞ் செய்யப்படும் எந்தக் கிரியையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள் வேண்டி முதற் செய்யப்படுங் கிரியை விநாயக வணக்கம். குரு, சமயக் கிரியைகளுக்குத் தலைவராதலாலும், அவரிலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் சிறந்து நின்றலாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு-மலம், ரு-நீக்குபவர்)

2. ஆசமனம்:-

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்த்திராயபட்) மூன்றுமுறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து, மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்யாதத்வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு, அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3. பிராணாயாமம்:-

அஃதாவது பிராணவாயுவையடக்குவதினால் மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல், (பிராண + ஆயாமம் = பிராணவாயுவை அடக்குதல்)

இது செய்யும் முறைமை

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு, சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடமூக்கால் மூச்சை இழுத்தபின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இருமூக்குகளையும் பிடித்துக்கொண்டு, அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சையடக்கியும், அணிவிரலால் இடமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் சுத்திகரித்து அவைகளை அடக்குதற்குத் துணையாகின்றது.

4. பவித்திரமணிதல்:-

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினாற் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது. இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும்போது, மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றுங் காத்தல், (பவித்திரம்) பதனாத் த்ராயதே = பாவத்திலே விழுதலினின்றுங் காப்பது. - காமிகம்) ஆண்கள் வலது கை மோதிர விரலிலும், பெண்கள் இடது கை மோதிரவிரலிலும் அணிவர்.

5. சங்கற்பம்:-

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகுங் கிரியையிலே மனத்தைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது. இன்ன காலத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத் தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழுஞ் சிருட்டித் தொடக்கத்திலிருந்து அன்றுவரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப்படுதலாலே, காலத்தின் பெருமையும்,

தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும், ஆன்மாதேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்கள் வலது கையிலே தருப்பை, பூ, அரிசி அல்லது எள்ளு முதலியற்றை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து, இடது பெரு விரலை வலது பெருவிரலால் அமர்த்தி, வலது முழந்தாளில் வைக்கவும் பெண்கள் இடது முழந்தாளில் வைக்கவும்

சங்கற்பவாக்கியத்தின் கருத்து

சிவபெருமானது சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதிப்பிரமாவின், இரண்டாவது பரார்த்தத்தில், சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவஸ் வமந்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திற் கலியுகத்தின் முற்பகுதியிற் சம்புத்துவீபத்திற் பாரத வரஷத்தில், பரதகண்டத்தில் மேருவுக்குத் தெற்கே - (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது வருஷத்துள்) ..... (இன்ன) வருஷத்தில் ..... (இன்ன அயனத்தில்) ..... (இன்ன) பருவத்தில் ----- (இன்ன மாதத்தில்) ..... (இன்ன) பட்சத்தில் .. (இன்ன) திதியில், வாரத்தில் நட்சத்திரத்தில் (இன்ன) நன்மையான யோகம் (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய் விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணியத்தினத்தில்! .... (இன்ன) நோக்கமாக.... (இன்ன) கிரியை செய்யப்போகிறேன்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளை லிங்கம் முதலியவற்றிலே வழிபடுவதுபோலக் கும்பத்திலும் வழிபடலாம். கும்பம் உடம்பின் பாவனை. அதிகுல சுற்றிய சேலை தோலாகும். நூல் நாடிகள், குடம் தசை, தண்ணீர் இரத்தம். அதனுள் இடப்படும் ரத்தினம் எலும்பு, தேங்காய் தலை,

மாவிலை தலை மயிர், தர்ப்பை குடுமி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட மந்திரம் உயிர்.

சகளீகரணம்

சகளீ கரணமாவது சரீரத்தைச் சிவரூபமாக்குதல், (சகளம் = (சிவ) சரீரம், கரணம் = செய்தல்) சிவ வடிவத்திற்குரிய சிவ மந்திரங்களை எமது சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவ முண்டாகும். இதில் மூன்று படிகளுண்டு, முதலாவது கையைச் சக்தி செய்தல் கரசக்தி (கைகளை உள்ளும் புறமும் சக்தி மந்திரத்தால் தடவிக் குவித்து, அருளை வேண்டல்) எனப்படும். கையிலே சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் கரநியாசம் (கைகளிற் சிவாசன மூர்த்தி, ஈசான மூர்த்தி, மந்திரங்களினால் மந்திரங்களை, பதித்துப் சிவகரங்களாக்கல்), அந்தக் கையினாலே உடம்பின் மற்றப் பகுதிகளிற் சிவமந்திரங்களைப் பதித்துச் சிவவடிவ மாக்கல். அங்கநியாசம். (சிவகரத்தால் அங்கம் முழுவதையும் மந்திரங்களால் தொட்டு சிவரூபமாக்கல்)

இந்தச் சகளீகரணமாகிய கிரியை, சைவ சமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது. கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவுங் கொள்ளுதலினாற் பூசை செய்யும்போதும் செய்த பின்னும், மனம் அருள் வழியிலேயே சென்று கொண்டிருக்கும். சிவ சரீரமாக்கி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும்போது அவனுக்கு உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளிலும் பற்றுவராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான். அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுஞ் சிவ பூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேசுர நாயனாருக்கு அவருடைய தந்தையார் அடித்தபோது, அந்த அடி அவருக்குத் தெரியாததும் இதனாலேயே. ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் இழிவான

செய்கைகளுக்கேனும், பாவங்கள் செய்தற்கேனும் இலகுவில் உடன்படான். மந்திரம் பதிந்த கையினாற் களவு செய்யவேனும், கைக்கூலி வாங்கவேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனுந் துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீய சொற்களைச் சொல்லான். சிவபெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக் கொள்ளான். தன்னுடைய சரீரம் சிவ சரீரமென்று நினைக்கிறவன் இழிவான செய்கைகளுக்கேவப்படும் போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

சிவோகம்பாவனை

மந்திர செபஞ் செய்யமுன், சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அதாவது தன்னைக் கடவுளாகப் பாவித்தல் (சிவ = கடவுள், அகம் = நான், பாவனை, பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப் பற்று நீக்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந்துணை.

பூசை

பூசை தொடங்கமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சகளீகரணமும் செய்க. பின்பு ஆசமனத்துக்கும் மூர்த்திக்கும் (=விக்கிரகம்) பூசை செய்து, கடவுளை நினைத்து அந்த மூர்த்தியிலே எதிர்முகப்படுத்தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தாபனம், சந்திதானம், சந்திரோதானம் செய்து, பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம் கொடுத்துப் பூசைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின் மேல் அபிஷேகம், தூப தீபம், அர்ச்சனை தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

குறிப்பு :- இவற்றை ஒரு குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே முறை.

சைவ அநுட்டானம்

விடிதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து, கடவுளை நினைத்துத் துதித்து, வெளியே போய் மலசலங் கழித்துச் சுத்தி செய்து, ஸ்நானம்பண்ணித் தோய்த்துலர்ந்த சேலை கௌபீனங்களை அணிந்து, திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ் செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஐந்தெழுத்தாற் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற் சுத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம் கர்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களின் வலிமையை அடக்கவேண்டும். இவற்றிற்கு விபூதி ஸ்நானமும் மந்திர ஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விபூதிஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம், கடவுள் வழிபாடு என்பன. இவைகள் ஒவ்வொன்றுஞ் செய்யுமுன் ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும்.

1. விபூதி ஸ்நானம் :-

சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையுங் குருவையும் வணங்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்

(1) நீர்ச்சுத்தி

வலதுகைச் சுட்டு விரல் நடுவிரல்களை மடக்கிக்கொண்டு பெருவிரல் அணி விரல்களுக்கிடையாக இச்சா ஞானக் கிரியா சத்தி வியாபகமான தனது கண்களால். சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு தண்ணீரைப் பார்க்க, இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங்கள் தீரும். இது நீரிட்சணம் எனப்படும். நீரிட்சணம் - பார்த்தல். அஸ்திர (பட்) மந்திரஞ் சொல்லிப் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களால் நீரைச் சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் (வெளஷட்) உச்சரித்துச் சுட்டு விரல் நுனியினாற் சுற்றுக. இவை முறையே திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

(2) ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்த்திராயபட்) மூன்றுமுறை பருகி, உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும், உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந்துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்யாதத்வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

(3) விபூதி சுத்தி

திருநீற்றை இடதுகையில் வைத்து, அஸ்திரமந்திரத்தினால் (பட்) நீரைத் தெளித்து, அதில் ஒரு சிறுகூற்றைப் பெருவிரலணிவிரல்களாலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென்மேற்கு இராட்சதமூலை எனப்படும். விபூதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல், நிரீட்சணம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனஞ்செய்து, பதினொரு மந்திரங் களையுஞ் சொல்லி, அதிலே பதிக்க, இதனாலே சிவசக்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசக்தி பதியும்.

(4) விபூதி அணிதல்

எஞ்சிய விபூதியின் ஒரு கூற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களால் எடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பெங்கும் பூசி, மற்றொரு கூற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வெளஷட்) குழைத்து நடுவிரல்

மூன்றினாலும் சிரசிலும் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கொப்பூழிலும் முறையே ஈசானம் முதலிய நான்கினாலும் பூசி, முழந்தாள், புயம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாத மந்திரஞ் சொல்லிப் பூசுக.

(5) விபூதி ஸ்நானம்

எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு பஞ்சப்பிரம் மந்திரங்களைச் சொல்லியபின் தலையிலே தெளிக்க.

2. மந்திர ஸ்நானம்

ஆசமனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து, அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாக்கி, அதை மந்திரஸ்நானத்துக்காக உபயோகிக்க. சிவதீர்த்தமாக்குதல் சிவதீர்த்தகரணமெனப்படும்.

(1) சிவதீர்த்த கரணம் - புருவ நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு. அதை இருதயமந்திரம் (வெளஷ்ட்) சொல்லிச் சுட்டு விரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

(2) சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித் துத் தலையிலே தெளிக்க.

(3) சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்து இடக்கையிலே சலத்தை விட்டுக் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷ்ட்) தலையிலே தெளிக்க.

(4) எஞ்சிய சலத்தை வலதுகையில் விட்டு, மூக்குக்குக் கிட்டப் பிடித்து, அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசக்தியினாலே சரீரத்திலுள்ள

தீவினையைக் கெடுத்து, வலக்காற் பெரு விரலிலுள்ள ஞானாக்கினியில் அஸ்திரமந்திரம் (உம்பட்) சொல்லி விட்டுக் கைகழுவுக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷண மெனப்படும்.
(அகம் - பாவம், மர்ஷணம் = கெடுத்தல்)

3. கடவுள் வழிபாடு - ஆசமனஞ்செய்து.

- (1) சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க. தர்ப்பணம் = திருப்திசெய்தல், எப்படியெனில், இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்றுமுறை விடுக. சிவமந்திரத்தைப் பத்துத்தரம் சொல்லிச் சிவமந்திரத்தாற் பின்னுந் தர்ப்பணஞ்செய்து, சங்கிதையால் (சுவாகா) ஒவ்வொரு தரமும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அந்த மந்திரத்தால் (சுவாகா) தருப்பணஞ் செய்க.
- (2) ஆசமனஞ்செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷ்ட்) எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்காரமெனப்படும். இரண்டுகை நிறையச் சலம்விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவபெருமானுக்குத் தருப்பணஞ் செய்க.
- (3) வடக்கு முகமாக இருந்து சிவபெருமானது உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தை நினைத்துச் சிவமூலமந்திரத்தை நூறு முறையேனும் ஐம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்ற அளவு செபித்து, செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துத் தோத்திரஞ் செய்க, சலத்தைக் கால்படாத இடத்தில் விடுக.

சந்தியா வந்தனம்

மாலை, இரவு: இரவு, காலை ஆகிய காலங்களின் சந்திப்பிற் செய்யப்படும் கடவுள் வழிபாடே சந்தியாவந்தனம் எனப்படும். இது சூரியனை வழிபடுதலாகும். நாம் அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யும் பாவங்களை மன்னித்து நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஆண்டவனிடம் பிரார்த்திப்பதே சந்தியா வந்தனத்தின் உட்பொருளாகும்.

செய்யும் முறை

- (1) ஆசமனம் : கடவுளைத் தியானித்து, சிறிது நீரை உள்ளங்கையில் விட்டு அருந்தவும்.
- (2) மார்ஜனம் : உடலையும் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டி சிறிது நீரை உடல் மீது தெளிக்கவும்.
- (3) அகமர்சனம் : பல முற்பிறவிகளிற் செய்த பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக வேண்டுகல்.
- (4) சூர்ய அர்க்யம் : சூரிய பகவானைக்குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்து நீர் தெளித்தல்.
- (5) பிரானாயமம் : அலையும் மனதை கட்டுப்படுத்தி, மூச்சுப் பயிற்சி செய்து, காய்த்ரி மந்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தல்.
- (6) உபஸ்தானம் : கருணையும் அருளும் வேண்டி, சூரிய பகவானிடம் வேண்டுகல்.

தீட்சை

குரு தன் சீடனுக்குச் செய்யும் அருள் உபகாரம். தீட்சை ஞானத்தை அருளிப் பாசத்தைப் போக்குவது என்பது இதன் பொருள். சைவர்களுக்குத் தீட்சை பெறுவதே சமயப் பிரவேசம் ஆகும். சமய தீட்சை பெற்ற பின்னரே சைவ சமய அனுட்டானங்களை மேற்கொள்ளலாம். இதுவே அடிப்படைத் தீட்சை. யாகம் வளர்த்துத் தீட்சை வைப்பதே முறை.

தீட்சை வைபவத்தின் போது, குருவின் அருட்பார்வையாற் சீடன் ஆணவ மலத்தினின்று விடுபடுகிறான். குரு ஆசீர்வதித்துத் திருநீற்றைக் கொடுக்கும்போது கெட்ட எண்ணங்கள் நீங்குகின்றன. அவர் தர்ப்பையினால் தீண்டி ஆசீர்வதிக்கும்போது நல்ல எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அதன்பின் தீட்சை மந்திரத்தைக் குருசீடனுக்கு உபதேசித்து அருளுகின்றார்.

ஆகவே, தீட்சைபெற்றுச் சைவர்களாக வாழ வேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளாடுதான் தீட்சை வைபவங்களை நடாத்துகிறார்கள்.

- 1) சமயதீட்சை - சரியை மார்க்கம் தொடங்க முன் செய்யப் பெறுவது. அக்கினி காரியம் செய்து சமய தீட்சை செய்யப்படுகிறது.
  - 2) விசேஷ தீட்சை - கிரியா மார்க்கத்திற்கு உரியது.
  - 3) நிர்வாண தீட்சை - யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்கு முரியது.
  - 4) ஸ்பரிஸ தீட்சை - குரு, தன் திருக்கரங்களாற் சீடனைத் தொடுவது.
  - 5) நயனதீட்சை - குரு, தன் அருட்பார்வையாற் சீடனை நோக்குவது.
  - 6) மாணச தீட்சை - குரு தன் மனத்தாற் சீடனது மனத்தைத் தன் வயப்படுத்துவது.
  - 7) வாசக தீட்சை - குரு உபதேசம், நல்ல அருள் வாக்குகளைச் சொல்வது.
  - 8) சாத்திர தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு பதி, பசு, பாசத் தொடர்பை உபதேசிப்பது.
  - 9) யோக தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு இறைவனோடு சேர வேண்டிய யோக முறைகளைச் சொல்லித் தருவது.
  - 10) ஓளத்திரி தீட்சை - அக்கினி காரியத்தோடு செய்து சீடனைத் தூய்மைப்படுத்துவது.
- குறிப்பு: இவற்றைக் குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே சிறந்தது.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்குத் தகுதி உடைய வளாக மாறும் நாள், பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும் பாலும் 9 வயதுமுதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே, பரிபூரணமான பெண்ணாகின்றாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்திற்கிணற்றடியிற் காய்ந்த இலைகளின்மேல் இருத்தி, தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி பொது இடம், பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணிற்படாது குப்பைக்குள் மறைந்துவிடும் என்பதால், காய்ந்த இலைகளின்மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். இக்காலகட்டத்திற் பெண்ணைக் குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றபின், ஒரு தனியறையிற் பெண்ணை விடவேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே சொருகி விடுவர். பெண் பூப்படைந்தபோது அணிந்திருந்த ஆடையினைக் குடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும் வரை மாற்றுடுப்புகளை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவரையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று, சிறுமி பூப்படைந்து விட்டாள் என்பதைக் கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார்.

அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்று நாட்கள் தீட்டுத் துடக்காகையால், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணியவாசம் செய்வார். (இதை 5ஆம் 7ஆம் நாட்களிலும் செய்யலாம்). முன்பு கிராமப்புறங்களிற் பூப்பெய்தி 4ஆம் நாள், பசும்பால் வைத்து நீராட்டித் தீட்டுத்துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை :-

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசிச் சாதமும், கத்தரிக்காய்ப் பால்சறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின், அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும் பொழுது, அதன் அளவு நல்லெண்ணெய்யும் முட்டைக்கோதுக்குள் விட்டுக் குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு காலை உழுத்தங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய்ப் பொரியல் கொடுக்கலாம். பால்விடாது காலை, மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமான அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தும் நல்லெண்ணெய்யும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் (வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரற்பிடி சின்னசீரகம், 2 உள்ளிப் பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும் இஞ்சியும்), இவற்றை அரைத்துக் குளிசைகளாக்கி 3 நாட்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாமர்த்தியச் சடங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு, சுபநாளில் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்து, (5,7,9,11,13 நாட்களின் பின் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக் காசும் வைத்துச் சுருட்டிக்

கொடுத்து, தலையில் வெள்ளைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுணங் களைப் பார்க்காமல் இருப் பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிப் பார்க்கக் கூடியதாக, பாயின் மேலோ அல்லது ஒரு பலகைக் குற்றியின் மேலோ, ஒரு வெள்ளைத் துண்டை இட்டு, பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்க வேண்டும். அவளின் முன் நிறைகுடமும், குத்து விளக் குகளும், ஒருபாத்திரத்தில்

பால், அறுகம்புல், சில்லறைக் காசு என்பனவும், வேறு ஒரு தட்டில், பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும், ஒரு தேங்காயுடன் உடைப்பதற்குக் கத்தியும் பாத்திரமும் வைக்கவேண்டும். இச்சடங்கில் தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை நிறைகுடம், குத்துவிளக்கி பார்க்கும்படி பெண்ணுக்குக் கூறி, முகத்திரையை விலக்கி விட்டு அதன் பின் கற்பூரம் ஏற்றி, பிள்ளையாரைத் துதித்து, எடுத்தகாரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என்று நினைத்து வணங்க வேண்டும். தாய்மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டிற் சில்லறைக்காசு போட்டு, மாமியார் இருகைகளினாலும் எடுத்து பெண்ணை ஆசீர்வதித்து, தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து 5 பேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கை யானவர்கள் பாலறுகு வைப்பர். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று, அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாகப் பெண்ணை இருத்தி, முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே

தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் ஊற்றுவார். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி, நன்கு நீராட்டி, திரும்பவும் தலையைத் துணிகொண்டு மூடி அழைத்துவந்து, சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் குத்து விளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு பெண்ணை அலங்காரம் செய்து, தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு, தேங்காய் வேப்பிலைக் கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆரத்தித் தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பர்.

பின்னர், சுமங்கலிப் பெண்கள் இருவர், எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து, பின் சிரசை மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி, அதைப் பின்னுக்குக் கொடுத்து கண்ணூறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பமிலை, பால் ரொட்டியால் ஆரத்தி எடுத்து, பெண்ணை வேப்பிலையாற் சுற்றித் தடவி பால் ரொட்டியை உடைத்து நாலுபக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் வேப்பிலையை மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பர். (ஆரத்திக்கரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபட லாம். ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாவதாகவும் வேப்பிலை வெள்ளரொட்டித்தட்டம் இறுதியாகவும் செய்யவேண்டும். அதன் பின் வாழைப்பழம் ஆரத்தி எடுத்து நிறைவுசெய்தல் வேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆரத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையைப் பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணைப் பாவையாகக் கருதுவதால்) பெண்ணின் முன் இருக்கும். நிறைகுடத்தைத் தாய் மாமனும், குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக்கொண்டு அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டு

பூஜை அறையினுள் சென்று வைப்பர், தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை வாங்கி, பூஜை அறையில் வைப்பார் (இம்முறை வீட்டிற் மங்கலம் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்). பூஜை அறையில் தூப, தீபம் காட்டி வழிபட்டு, பெண் பெற்றோரினதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கிற் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றைப் பரிசளிப்பர். அதன்பின் விருந்தினர்களை மதியபோசனவிருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஆரத்தி எடுக்கும் முறை:

ருது சாந்தியின்போது எடுக்கும் ஆரத்தி, 3 முறை மேலும் கீழுமாகச் சுற்றி, பின் பெண்ணின் தலைக்குமேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்கவேண்டும் (நிறைநாழியும், பன்னீர்த் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்கவேண்டும். உணவுத் தட்டங்களைத் தலைக்கு மேற் சுற்றிப் பின்புறம் கொடுக்க வேண்டும்). பூந்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்தபின், பூக்களைப் பெண்மேல் தூவிவிடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப் பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விடலாம்.

பால்சாதம் : பச்சை அரிசிக்குள் தேங்காய்ப் பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும் போட்டுச் சாதமாக அவித்து 3 தளிசுகளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

பிட்டு வழமைபோல் வறுத்த உழுத்தம்மா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப்பெட்டியில் மும்முறை அவித்துத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி வறுத்த அரிசிமா 1சுண்டு, வறுத்த உழுத்தம் மா 1/2 சுண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3 சுண்டு, பனங்கட்டி 3/4 சுண்டு, உப்பு விரற்பிடியளவு, தேங்காய்ப் பாலைக் காய்ச்சி (உழுத்தம்மா, அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லா வற்றையும் கலந்து, பாலின் மேல் தூவி,

கட்டிபடாமற் கிளறி எடுக்கவும். 3 தளிசுகளாகத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்ரொட்டி (பூல்ரொட்டி)

1சுண்டு பச்சை அரிசியைக் கழுவி, ஊற வைத்து, இடித்து 1/4 சுண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும் சேர்க்கவும். ஒரு தேங்காய் துருவி, முதற்பால் எடுத்துக் காய்ச்சி, மாவில் ஊற்றி, இறுக்கமாகக் கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும். 1/2 மணித்தியாலயம் விட்டு, ஒரு வாழையிலையில் எண்ணெய் தடவி மாவைச் சிறு சிறு உருண்டைகளாக்கித் தட்டி, எண்ணெய்யிற் பொரிக்கவும். இது பூரிபோற் பொங்கி வரவேண்டும்.

ஆரத்திப் பொருட்கள்

நிறை நாழி (நிறை நாழிக் கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதிற் காம்புச் சத்தகத்தை நிற்க வைத்து, நுனிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் சொருகிவைக்க வேண்டும்)

பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி

தேங்காய்த் தட்டம் (முடியுடன் கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர் கொண்டு கழுவித் தட்டில் வைக்க வேண்டும்)

பழங்கள்

பலகாரம்

பன்னீர்த் தட்டம்

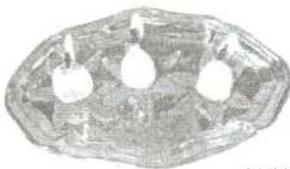
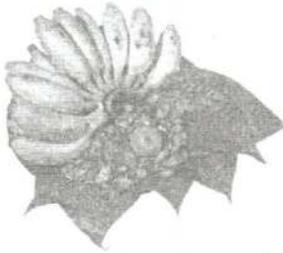
வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை

பூந்தட்டு

வெள்ரொட்டி, வேப்பிலை

ஆரத்தி

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம், ஆகம மரபுச் சடங்கு கருடன், சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த சிவாச்சாரிய மங்கலக் குருக்கள் சமய முறைப்படி, அக்கினி பூர்வமாக, இறைவனின் ஆசியுடன் நடாத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி நிர்ணயிக்கப்பட்ட சுபவேளையில் தாலி கட்டு தலாகும். இதனை "மாங்கல்யதாரணம்" எனக் கூறுவர். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் "சுமங்கலி" அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலிற் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ்நாட்டில், பெண் பார்க்கும் படலம்போன்று, நம் நாட்டிற் பெண்ணை மணமகன், பொது இடங்களிற் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதிசெய்யப் பெண் வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம் பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாளைப்பார்த்துச் செல்வார். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமணநாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்குக்கும் நல்ல நாளை நிச்சயிப்பர்.

பொன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு சுபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டிற் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில்

மணப்பெண்ணைத் தவிர, பெண்ணின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் தொன்று தொட்டுவரும் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நன்மங்கலமாக நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து, பொன்னுருக்கும், இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள்², தேங்காய்², மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்க கத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளிற் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத் தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கல்யத்திற்குரிய தங்கநாணயத்தை (பவுணை) ஆலயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து, பூசைசெய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்துக் கொண்டு வந்து பூஜையறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி, தூபதீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து, தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்து, பொண்ணை உருக்குவார். உருக்கிய பின், தாய் மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணலில் ஊற்றித் தீயைத் தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், பூ, மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலைமேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து, மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன்பின்

ஆசாரியாருக்கு அரிசி, காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து, உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்து ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்துகொள்வர். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி ஒருத்தி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகனிற்குச் கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவைக் குழைத்து வைத்தால், கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் சுடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக் கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்)

கன்னிக்கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிறால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காசு முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும், அதற்குத் தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3 சுமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்த வேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டுமென்று நினைத்துக் கும்பத்தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளிற் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி, பந்தற்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தற் காலைத் தொடர்ந்து, பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மணமகன் வீட்டில் ஊன்றிய பின் பெண்வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோற் செய்யவேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின், இரு வீட்டாரும், திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும் வரை, எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ளக் கூடாது என்பர். (பந்தற்கால் ஊன்றுபவருக்குத் தட்சணை கொடுக்கவேண்டும்)

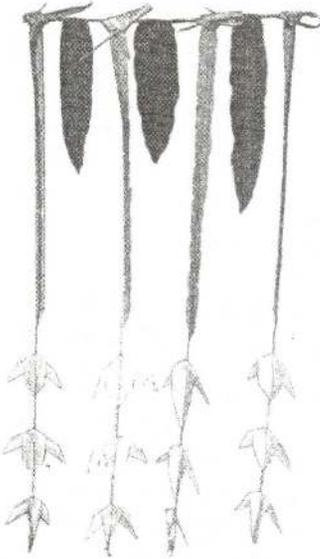
முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி, நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும் (3 முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து, திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அநேகமாக, பொன்னுருக்கலன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்.)

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம், திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப்பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே. "விரித்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்" என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகையானதைத் திருமணத்திற்குப் பின்நதியிலே சேர்த்து விடலாம். நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உட்பகுதியில், மேலுக்குத் துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்லி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலைக் கழுவு, வாழை,

தென்னை ஒலைகளால் அலங்கரிப்பார்.

வாழைமரம் ஒருமுறை தான்குலைபோடும். அது போல் எமது வாழ் விலும் திருமணம் ஒருமுறை தான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது புதுத்தம்பதி ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் 'சற்பகத்தரு' இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை

நூறாண்டு வாழக்கூடியது. வாழை 'வாழையடி வாழையாக' வளர்வது. தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழி பாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதி நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடியவாறு வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்பப் பெண்வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதானால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டப வாயில்களிலும், மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம், வாழையடி வாழையாக, வாழைமரம் தழைத்து வளருவது போல, நமது சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் நன்மங்கல முறையாகக் கட்ட வேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி

அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி, அம்பாள், சும்பங்கள், சந்திரகும்பம், விநாயக பூஜை, பஞ்சகவ்வியம் பூசைக்கென ஒரு சும்பம், அக்கினிக் கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள் நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்

2. ஓமகுண்டம்

3. அரசாணி

8. சந்திரகும்பம்

9. அம்மி

10. 7 ஈசான-லை - சுவாமி அம்பாள்

11. அக்கினி மூலை - நவக்கிரக சும்பங்கள்

12. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள் 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4,5,6,7) சந்திர சும்பத்திற்கு முன்பாக முளைப் பாலிகைச் சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற்குரியவற்றை வைத்து, அதன் பக்கத்தில் மஞ்சட் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்திற்கு பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒரு பக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன்பின்பு சிவன் பார்வதிகும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக சும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு சும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேற்கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில், வெற்றிலையைச் ,சுருட்டி அதற்குள்

சில்லறைக் காசு வைத்தக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்து விளகு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும். 3,5,7 என்ற எண்ணிக் கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறுகும் காசும் பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத்துண்டை விரித்து அதன்மேல் பாலையிடலாம். முதல் பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய் குளித்து விட்டு வரவேண்டும். பெண்வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையாரை விழுந்து வணங்க வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போத ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக 3 தட்டுக்களுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளிற் கடுக்கன்பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகி விட்டது.

மணமகனைக் கிழக்குமுகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருந்தி நிராயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டு வைப்பதைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்கவேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடுப்பளவில்ற் கட்ட வேண்டும் (அந்தணர் பூணூல் அணிவது போல்). அங்கு அவருக்கு பூமாலை சூட்டிக் கௌரவிப்பர். அணிவிப்பர். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி, தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு, மணமகனோடு அழைத்து வருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி

அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்). மணப்பெண்ணை அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி, பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டிற் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மண்டபத்திற் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், பூக்கள்.

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரைப் பெண் வீட்டார் மேளதாளத்தோடு வரவேற்பார். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவிவிடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clockwise)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும்வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடதுபக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி, அதன்மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவதுதான் மரபு.

(மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள், திருமணச் சடங்கில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவு முறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாகத் திருமணமாகாதவராக இருத்தல் வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார் உறவினர் மணமண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும்போது தோழி கூறைத்தட்டும், வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும், எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்திற் செல்வார்கள்.

பலகாரத் தட்டம்

அரியதரம், அச்சுப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை, வெள்ளொடி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த் தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களை சீவி, அழகாகச் மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்.

கூறைத் தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி, அதன்மேல் கூறைச்சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி மஞ்சள் 1, குங்குமம் (டப்பி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச் சீப்பு 1, கொண்டைமாலை, அலங்காரப் பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள் சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன, தாலிக் கொடியோடு, மெட்டி 1 சோடி, ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண்புறப்படுகல்

பெண் வீட்டிற் பெண்ணுக்கும் அதேபோல், அறுகு, காசு, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருத சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று

கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்குத் திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிரவிரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து, புண்ணியாகவாசன பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகவ்விய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலதுகை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு, வைபவம் முடியும்வரை, ஒரு குற்றமும் நேராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்சகவ்வியத்தை அவ்விடத்திற் சுற்றித் தெளித்து, அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனைப் புண்ணியாக வாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்லமுடியாத நிலை இருக்கும். எனவே, அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகி விட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம்போல், அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப் பந்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பதன் காரணமாகும்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை, பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திர கும்பத்தைப் பூசித்து, அதற்கு

முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு, தண்ணீர் தெளித்து, புஷ்பம் சாத்திப் பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வதுபோல் இத் தம்பதி தமது வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப்பூஜை செய்யப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு வெற்றிலையிற் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன்பின் கற்பூரம் காட்டப்படும்.

(முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தாற் போதுமானது)

கிரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கருமம் நிறைவுபெறும் வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருத்து, அவமிருத்துப் போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்க வேண்டிய விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல்காப்புக் கட்டுதல் ஆகும்.)

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்புநூல் முதலியவற்றை வைத்துப் பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டிற் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள், சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி மூட்டப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்.) முகூர்த்ததோஷம், லக்கினதோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின்போது நல்லருள் புரிய வேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைசூழ, மணமேடைக்கு அழைத்துவருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்திற் பெண்ணை அமரச் செய்வர். மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடது கைமோதிர விரலில் அணிவித்து, ரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டிற் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம், விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து, இரு வழியிலும், பிதூர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதூர்களின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதைக் கன்னிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகளின் பெற்றோர்க்கும், மணமகளின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து, மரியாதை செய்வர். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தங்கக்காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றைக் கையிற் கொடுத்து, பெண்ணின்

தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி, இருவம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய 4 பயன்களையும் பெற வேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வம் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும்

என்று வேண்டிக் கொள்வார். மணமகனின் சம்மதம் பெற்ற வுடன் மணமகனின் தாயார் நீர்விட்டுத் தாரை வார்க்க, தந்தையார் மணமகனின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்கை, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணைத் தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டு வந்த தாலியோடு கூடிய கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்தபின், அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகளும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். இதற்கிடையிற் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்துச் சுத்தி செய்து, மந்திரம் சொல்லி, சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாதஹோமம் செய்து, பூசை செய்வார்.

(சம்பாதஹோமம் - சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்)
மணவறையைச் சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலிகட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள், மீண்டும் மணமகளின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகள் எழுந்து மணமகளின் வலப்புறம் சென்று, வடக்கு நோக்கி நின்று, இறைவனைத் தியானித்து, குருக்கள் ஆசிர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இருகரங்களாற் பற்றி, கெட்டிமேளம் முழங்க, வேதியர் வேதம் ஓத, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க, மணமகள் மேற்குத் திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

"மாங்கல்யம் தந்துநாநேந மம ஜீவன ஹேதுநா||
கண்டே பத்தாமி ஸீபகே ஸஞ்ஜிவசரதசதம்"||

'ஓ! பாக்கியவதியே' யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்திற் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக' என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு, தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையிற் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும்.

தாலி - தாலியிற் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனருகில்கோர்த்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்ந்து (9,11..) என்ற ஒற்றை எண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும்.

தாலிக்கொடியிற் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்திற் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து, வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து, மணமகன் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவாள். மணமகன் மணமகளைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச்செய்து, மாலை சூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமனம் கலந்து ஒரு மனமாகி இல்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்று முறை மாலை மாற்றல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து, கொண்டு வந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை, மணமகன் மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக் கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியிற் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால்பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகன் மணமகளுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவிற் செய்யவேண்டுமென்பதால், திரை ஒன்று முன்னாற் பிடிக்கப்படும். முதன்முதலில் தம்பதிதமக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

கோதரிசனம்

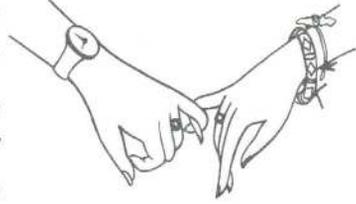
இல்லறவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதி தம் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஐஸ்வரியங்களையும் வேண்டிப் பசுவை இலட்சுமிதேவியாக வணங்குவார். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவார். பசுவின்

உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன்மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சிணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம் (கைப்பிடித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திரு மணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக் கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள்.

'நீயும் நானும் முதுமை யடைந்து விட்டாலும் கூட ஒரு வரை விட்டொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்' என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்கவேண்டும். ஆணின் வலக்கை

பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்கவேண்டும். பின்னர் ஏழடி எடுத்துவைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும்போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவர். பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒருகருத்து. மணப்பெண்ணால் ஐம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன்கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கைகளாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

- (1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (2) உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்
- (3) விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.

(4) சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின்தொடரட்டும்.

(5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடையப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.

(6) சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.

(7) உன் வாழ்க்கையில் இடம் பெறும் சுபகாரியங்கள்,

ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வரட்டும். ஏழடிகள் நடந்து நாமிருவரும் சினேகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்பதுன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். 'என்னுடன் கூடவா' எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு "ஸப்தபதி" என்று பெயர்.

அம்மி மீத்தல்

பெண்ணின் வலதுகாலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக் கடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும் ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ, அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்பதுன்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து, ஓம குண்டத்தில் நெற்பொரியும் ஓமப் பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும்

இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது, இடக்காலை அம்மியில் வைத்து, மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப் படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது, கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.

"நிரந்தரக் கற்பு நட்சத்திர மாக மின்னுவேன்" என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிஷிகள் கிருத்திகை எனப் பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ, அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த அருந்ததியைத் தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை. வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிட்ட நட்சத்திரமும், அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடைய வராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் 'எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக' என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப்போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப்போல் மணமகளுக்குப் பதிவிரதாதன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியிடுதல்

அக்கினியை மூன்றுமுறை வலம் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மணமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று, மணமகனின் கையில் கொடுக்க, மணமகன் மணமகனின் கையிற் கொடுத்து மணமகனின் கைகளைத் தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். "அக்கனி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்" என வேண்டிக்கொண்டு பொரியிடுதல் வேண்டும். நெல், பொரியாக மலர்வதுபோல் நம்வாழ்வும் மலரவேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன், பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களைத் தட்டத்தில் வைத்து, குருக்கள் மணமக்களுக்குக் கொடுக்க, இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்திற் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும், அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கைக் குறைவின்றிச் செய்து, அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

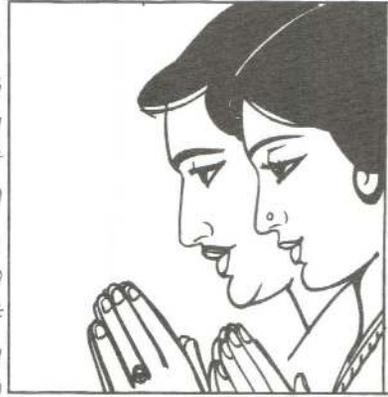
அதன் பின் தீபாராதனை செய்து, ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமக்களுக்குத் திலக மிட்டு, 'விபூதி' சந்தனம் கொடுத்து ஆசிவழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களைக் கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து, மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி, மணமக்களுக்குச் சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகனின் பெற்றோர். மணமகளின் பெற்றோர், சபையோர் ஆசீர்வதிப்பர்.

அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையை அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து "ஆல் போல் தழைத்து, அறுகுபோல் வேரூன்றி, மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறு பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க" என வாழ்த்தி

உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். மணமகனுக்கு 3 முறையும் மணமகளுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வார்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளிற் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து, பவித்திரங்களைக் கழற்றி, அவற்றுடன் பெற்றாரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்கவேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்தி

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும், கண்திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனைத் தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி, அர்ச்சனை செய்து, மணமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து, வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின், பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்களுக்கு ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி, மணமகனுக்கு முதலில் தன் கையால் உணவூட்டிய பின், மணமகள் மணமகளுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின் மணமகள் மணமகளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உட்செல்வர். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூசைஅறை சென்று வணங்கி, பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவார்.

சில தத்துவங்கள்

- ◇ தாலிகட்டிய பின் மணமகள் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்தில்தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
- ◇ மாங்கல்யம் சூட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுன வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகவே.
- ◇ மஞ்சட் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சும் போடுவார்கள்.

முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்

இரண்டாவது முடிச்சு - தாய்தந்தையருக்குக் கட்டுப்பட்டவர்

மூன்றாவது முடிச்சு தெய்வத்திற்குப் பயந்தவர்

தாலி கட்டும்போது தூவப்படும் அட்சதை, மணமக்களைத் தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

திருமணத்தின் போது மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது ஏன்?

முக்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும் வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண்திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி, நான் இப்போது "இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன்" என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப்போல், வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும்போது, பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்)

நெல்லிருந்து பிரித்தெடுக்க முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சட் பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்தி

ஓர தட்டில் 3 வாழைப்பழத் துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் சொருக வேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக்குச்சியிற்

பஞ்சைச்சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப் பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர்விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறியும். அவசரத்திற்குக் குங்குமம் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்புக்குப் பதில் அப்பச் சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்.

ஆரத்தி எடுக்கும்போது, யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்கவைத்து (கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்குப் பார்த்து நிற்க வேண்டும்) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு நாம் எப்படிச் சுற்பூரம் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்ற வேண்டும் (வலம் சுழியாக)

மணமக்களுக்கு ஆரத்தி எடுக்கும்போது, மணமகன் பக்கத்தில் மேலெழும்பி மணமகள் பக்கமாக ஆரார்த்தி கீழிறங்க வேண்டும். 3 முறை செய்ய வேண்டும். கீழே 3 தரம் நேராக அசைத்து ஆட்டிப் பின் மேலெழும்பிச் சுற்ற வேண்டும்.

திருமணத்தில் அறுகரிச் சீடும் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசியை (அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப்பின், இருதோள்களிலும் இடுப்பு, முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்த வேண்டும் (3 முறை) அல்லது சிரசில் மட்டும் 3 முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை பார்வதி பரமேஸ்வரன் தெய்வமென கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்சுச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்கள் மானிடர்கள் ஆகையால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களிற்

காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்சதை தூவுவதற்கல்ல. தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாத பூஜை, பூ சொரிவதல்ல. அத்தோடு மணமக்களைப் பெரியோர்களே அட்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பவர்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்துதான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே, அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவதுதான் சாலப்பொருந்தும். (காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியையிலும், பிதுர்க் கடமையின் போதுமே செய்யப்படுகின்றது. பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல் நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக்காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கிக் கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன.)

கெளரீ கல்யாண வைபோகமே

திருமணத்திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

- 1) ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமணத் திகதியும், பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டும்.
- 2) திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 3) புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 4) நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 5) மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.
- 6) மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்க வேண்டும்.
- 7) கோலம்போட ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 8) விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 9) படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- 10) திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து விநியோகித்தல்

பலகாரங்கள் செய்முறை

சீற்றுண்டி

1 சுண்டு பயறு வறுத்துக் குற்றி மாவாக்கவும். சீனி 1/2 றாத்தல், 1/4 தேக்கரண்டி ஏலக்காய்த்தூள், இவற்றைக் கலந்து வைக்கவும். (இது உள்ளீடு)

செய்முறை

1 சுண்ட அரிசிமா, 1 தேங்காய் துருவி எடுத்துப் பாலுடன் (1 cup) தேவையான அளவு உப்பு சேர்த்துக் கொதிக்க விட்டு அதை மாவில் போட்டுச் சிறிது இறுக்கமான பதத்தில் குழைக்கவும். இம்மாவைச் சிறு சிறு உருண் டைகளாக எடுத்து கிண்ணம் போல் செய்து உள்ளீடு உள்ளே வைத்து பாதியாக மடித்து (கொழுக்கட்டையைப் போல்) விளிம்பை ஒட்டிப் பொரிக்கவும்.

மோதகம்

கொழுக்கட்டை செய்வதுபோற் செய்து வெளிமாவைக் கிண்ணமாகச் செய்து, உள்ளீட்டை வைத்து, மோதக வடிவிற்பிடிக்க வேண்டும்.

அச்சப்பலகாரம் தேவையான பொருட்கள்

1 சுண்டு வறுத்த அரிசிமா, 1/2 சுண்டு வறுத்த உழுந்து மா, 1/2 தே.கரண்டி உப்பு, 2 தேக்கரண்டி எள் (தோல் நீக்கியது)

செய்முறை

எல்லாவற்றையும் கலந்து, தேங்காய்ப்பாலைக் (1-1 1/2) கப் காய்ச்சி, அளவாக விட்டு, இறுக்கமாக நன்றாகக் குழைக்கவும். பின் அச்சு உரலிற் போட்டு, ஒரு

வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் பிழிந்து 2 1/2 அங்குல நீளமாக வெட்டி, எண்ணெயில் பொரித்தெடுக்கவும்.

1/2 சுண்டு சீனிக்குள் 1 கப் தண்ணீர் விட்டுப் பாகுகாய்ச்சி அதற்குள் பொரித்த பலகாரத்தைப் போட்டுப் புரட்டி எடுத்து ஆறின் பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

அச்சப்பலகாரக் கலவைக்குள் மிளகு, சீரகத் தூள் சிறிது கலந்து, முறுக்கு அச்சிற் பிழிந்து முறுக்குச் சுடலாம். இதற்கு சீனி தேவையில்லை.

சீனி அரியதரம்

செய்முறை

1 சுண்டு பச்சை அரிசிமா, தேவையான அளவு உப்புக் கலந்து வைக்கவும். 1/2 இறாத்தல் சீனிக்குள் சிறிது நீர் விட்டுப் பாகு காய்ச்சி மாவுக்குள் விட்டுக் குழைத்து வைக்கவும். 2 மணி நேரம் ஊறவிடவும். பின் திரும்பவும் குழைத்துச் சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து இலையில் தட்டிப் பொரித்து எடுக்கவும்.

குறிப்பு - எந்தப் பலகாரத்தையும் இலையில் தட்டிப் போடவும் அல்லது வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் எண்ணெய் தடவித் தட்டவும்.

பயற்றம் உருண்டை

செய்முறை

1 சுண்டு வறுத்த பயற்றம்மா, 1/4 தே.கரண்டி ஏலம் தூள், 1 சுண்டு சீனிப் பாகு காய்ச்சி, மூன்றையும் நன்றாகக் குழைக்கவும். விரும்பினால் சிறிது தேங்காய்ப்பூ வறுத்துச் சேர்க்கலாம். குழைத்த மாவைச் சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து மாவில் தோய்த்து பொரிக்க வேண்டும்.

1 சுண்டு பச்சை அரிசி மாவுக்குள் தேங்காய்ப்பால் விட்டு கூழ்ப்பதமாகச் சிறிது உப்பும் சேர்த்துக் கரைத்து உருண்டைகளை இதில் தோய்த்துப் பொரிக்கவும்.

பருத்தித்துறை வடை

செய்முறை

1/2 சுண்டு உழுந்தை (உடைத்த) 4-6 மணித்தியாலயம் ஊறவிட்டு வடிக்கவும், 3/4 சுண்டு அவித்த கோதுமை மாவிற்குள் 1/2 தேக்கரண்டி பெருஞ்சீரகம், 1 தே.கரண்டி அருவல் நெருவலாய் இடித்த மிளகாய்த் தூள், சிறிது கறிவேப்பிலை, 3 தே.கரண்டி சிறிதாக நறுக்கிய வெங்காயம், தேவையான அளவிற்கு உப்பு, ஊறிய உழுந்தையும் போட்டுச் சூடான நீரில் (Warm Water) இறுக்கமாகக் குழைக்கவும். பின் சிறு உருண்டைகளாக்கி இலையில் தட்டிப் பொரிக்கவும். ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

புதுமனை புகுதல்

மங்கலமான மனை

மனை மங்கலமானது, மங்கல மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலராற் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கிறோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்றிருப்பின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக் கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று. அங்கே மா, பலா, வேம்பு, போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல்கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனைகட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தல் வீடுகட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்று நிலம் எனும்போது, அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். இதனாற் பெரியவீடுகள் கூடப் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி, பூஜை முதலிற் செய்து, நிலக் குற்றத்தை நீக்க வேண்டும். அதன்பின்பு, அத்திவாரம் இடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்கவிடவும். பின் பசுவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டுவந்து கட்டவும்.

அத்திவாரம் இடுவது எவ்வாறு?

அத்திவாரமிடுவதற்கு உரிய நன் நாள் பார்க்கவேண்டும். அத்திவாரம் இட எழுந்திருப்பு நாள் விசேடமானது. (எழுந்திருப்பு

நாள்- வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்.)

வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை

அத்திவாரம் இடும்போது தேவையான பொருட்களாவன:

நண்டுவளையில் இருக்கும் மண்

யானைத்தந்த மண்

காளைக்கொம்பு மண்

குளத்து மண்

புற்றுமண்

நவரத்தினம்

45 நாட்கள் (ஒரு மண்டலம்) பூஜிக்கப்பட்ட வாஸ்து இயந்திரம் முதலானவற்றை ஒரு மரப்பேழையுள் வைத்துத் தயார் செய்தல் வேண்டும்.

அத்திவாரம் இடமுன் சிவாச்சாரியாரைக் கொண்டு விக்னேஸ்வர பூஜை செய்த பின், குரு ஆசிபெறல் வேண்டும். பின்னர் கட்டிடத்தைக் கட்டுபவரை அழைத்து, அவருக்கு வஸ்திரம், தட்சிணை கொடுத்து உபசரணை செய்தபின் அத்திவாரம் இடுவதற்கான குழியில் தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்டு, தாயறையின் நிருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் அத்திவாரப் பெட்டியை வைத்து அத்திவாரம் இடலாம். கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பவர் உடனே சீமெந்து கலவையிட்டு, அதனை மூடிவிடுவார். வடகிழக்கிலும் இடலாம்.

வீட்டுக்கான நிலை வைப்பது எப்படி?

ஆம்! வலது காலை முன் வைக்கும் வாசல் அல்லவா? ஆதலாற் குருவிடம் சென்று நல்ல நாள் பார்த்தபின், அந்நாளிலே பிள்ளையார் பூஜை வழிபாட்டோடு வீட்டின் கதவுகளுக்கான நிலையை வைக்கலாம். முக்கியமாக வாசற் கதவு நிலை, அடுத்து பூஜை அறையின் நிலை.

வீட்டு வளை வைப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம் முக்கியமாகின்றது. வீட்டின் மேற்பாகத்தைத் தாங்குவது வளையாகும். ஆதலால், பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

வீடு வேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்?

பழையகால முறையானது ஓலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால், இப்போது ஒரு போடுகிறார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிழல் வீட்டிற் படாது, வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடும்போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு, ஓடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடலாம்.

வீடு குடிபுகும் முறையாகு?

வீடு குடிபுகும்பொழுது இல்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று இல்லத் தலைவியின் நட்சத்திரத்திற்கேற்ப நாள் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பசுமாடுகட்டி, தூபம் இட்டு, அகன்ற வாயுவையும் விஷ ஜந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு, பூமரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவிய இடமாகையாலும், இல்லறம் செழிப்பதற்காகவும், அந்நிலத்திலும் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகவும், வீடு குடிபுகுமுன் வாஸ்து சாந்தி செய்வர்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன் அம்மன் வழிபாடு

செய்து, விசேஷமாக மகாலக்ஷ்மி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன்பின்னர் பூஜை செய்த கும்பநீரால் இல்லத்தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து, இறைவழிபாடு செய்வார். பின் முதன்முதலாக அடுப்பு மூட்டி, பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவார். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கிப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குல தெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறு விசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்குத் தேவையான பொருட்களை முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒருநாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூஜை செய்து, பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக, பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப்படங்கள், மங்கலப் பொருட்கள், பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பசுவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று, பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூஜைகள் இனிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து, அவரது ஆசிரியப் பெற்று வாழும் முறை இன்னும் இலங்கையில் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும்போது சுவாமி அறையே, சமையற் கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பவற்றைவிடப் பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

எனவே அச்சவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவர். அத்தோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியாரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று, மனைக்கு உரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க, அவள் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு முதன்முதலாக அந்த அறையைப் பூட்டித்திறப்பாள். சுபமுகூர்த்தத்திலே இது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே, நல்லநாள் பார்த்துக் குடிமனை புகும் விழா நிகழ்த்தப் பெறும். கொண்டு வந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று இரவு குடிபுகுந்தோர் அவ்வீட்டில் தங்கவேண்டும்.

வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ்மாதம்	தமிழ்திகதி	நேரம்
சித்திரை	10	மு.ப.7.00 முதல் மு.ப.8.30 வரை
வைகாசி	21	மு.ப.9.12 முதல் மு.ப.10.42 வரை
ஆடி	11	மு.ப. 6.48 முதல் மு.ப.8.18 வரை
ஆவணி	6	பி.ப.2.24 முதல் பி.ப.3.54 வரை
ஐப்பசி 1	11	பி.ப.6.48 முதல் பி.ப.8.18 வரை
கார்த்திகை	8	பி.ப.10.00 முதல் பி.ப.11.30 வரை
தை	12	பி.ப.9.12 முதல் பி.ப. 10.42 வரை
மாசி	22	பி.ப.9.12 முதல் பி.ப.10.42 வரை

இந்நாட்களிற் கிரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்.

வீடு குடிபுகும்போது கோயிலில் இருந்து கொண்டு செல்லும் பொருட்கள்

1. குத்துவிளக்குகள் 2

2. நிறைகுடம்

3. படங்கள் - பிள்ளையார், லக்ஷ்மி,
முருகன் (அவசியம்தேவையான
படங்கள்)

4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி

5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்ச
சனைத்தட்டம்

6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்

7. நிறைநாழி

8. கற்கண்டு

9. பணப்பெட்டி (இதற்குள் நெல்

பரவி, பட்டுத்துணி, நாணயம், மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)

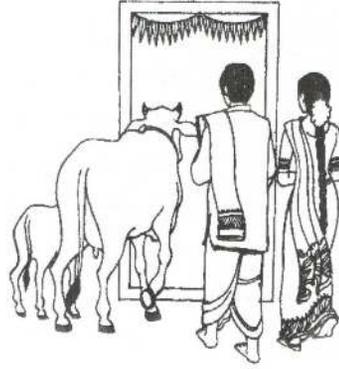
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)

11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்

12. ஒரு சிறிய தென்னங்கன்று

13. ஒரு புது மண் சட்டியில் உப்பு

14. புதுச் சட்டியில் முழு மஞ்சள்

பால்காய்ச்ச தேவையானது

வாழையிலை, பொங்கற் பாத்திரம், கரண்டி, பால் காய்ச்சும்
பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம், குங்குமம், விபூதி, பூமாலை, பூக்கள்,
அறுகம் புல், பால்

வாஸ்து சாந்தி

வீடு குடிபுகும்போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும் ஒன்று.
அசுத்தமான பூமியை அக்னியால் தகித்துச் சுத்தமாக்கச் செய்யும்
சாந்தியே வாஸ்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தியின்போது விக்னேஸ்வர
பூசை, புண்ணியாகவாசனம் செய்து வாஸ்து புருஷனையும்,
பிறதேவதைகளைப் பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்வார்.

சஷ்டியப்த பூர்த்தி

மணி விழா (80ஆவது வயது)

மணி விழா என்பது 60 வயது பூர்த்தியாவதைக் குறிக்கும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளிலே 60ஆவது வயது மிகவும் விசேஷமான தொன்றாகும். 1மணி 60 வினாடிகள்போல் தமிழ் சாஸ்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர்கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்று மறுபடி ஆரம்பிக்கும்போது 60 வயது பூர்த்தியாகின்றது. 60 ஆவது வயதன்று பிறந்த நேரத்திற் கிரகங்கள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றன. அதனாலேயே இது ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை "சஷ்டியப்த பூர்த்தி" என்று அழைப்பர்.

60 ஆவது வயதான பின் அவர் உலகப்பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60ஆவது வயதில் மனைவியைப் பக்கத்தில் வைத்துப் பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்திப் புதிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள். இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும், பெயர், புகழுக்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டுவரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோடு ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இவ்விழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணி விழாவைத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள காலசம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடலூரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்துவம்

பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப்பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பெளர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு "மிருத்யுஞ்ச ஹோமம்" செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணி விழாக் காணும் தம்பதிதமக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாலச்சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணி விழாப் போன்ற எந்த சபகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாது என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவள விழா (75 ஆவது வயது) சதாபிஷேகம் (80 ஆவது ஆண்டு)

மணி விழாப் போலவே, பவள விழாவும் 75 ஆவது வயதிற் கொண்டாடப்படுகிறது. 75ஆவது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷிகளைப்போற் பக்குவ நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

இவ்விழாக்களைக் குல தெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப்பானது. ஆயிரம் பிறை கண்டோர் சதாபிஷேக விழா (80 வயது) கொண்டாடுவர். 80 ஆவது வயதில் அட்டதிக்குப்பாலகர்களின் அருளைப் பெறச் சதாபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

90 ஆவது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசி கிடைக்கிறது. 100 ஆவது வயதில் ஐம்புலன்களும் கடவுளிடம் இணைக்கின்றன.

விழாக்களும் ஆண்டுகளும்

50 ஆம் ஆண்டில் பொன்விழா

60 ஆம் ஆண்டில் மணி விழா (வைரவிழா)

75 ஆம் ஆண்டில் பவள விழா

80 ஆம் ஆண்டில் முத்து விழா

100 ஆம் ஆண்டில் நூற்றாண்டு விழா

சைவ அபரக்கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யப்படும் கிரியை ஆதலால், இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக்கிரியை உக்கிராந்திக் கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படு வதாகும். சமயதீட்சை இல்லாதவர்கட்கு மந்திரமில்லாது, திருமுறையுடன் கிரியை செய்யவேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயதீட்சை பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உக்கிராந்திக் கிரியை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலை அடையும்போது (மரணவேளை) சுற்றத்தவரிடத்து பொருள் இடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விபூதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் தேவாரம், திருவாசகங்களைச் சிவனடியவரைக் கொண்டு பாடக் கேட்க வேண்டும். இவ்வேளை (பசு) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே சமய தீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணிய தலத்து விபூதி, பூசி அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மண்பூசி, அவர் வாயில் கங்கா தீர்த்தம் விட்டு, அவர் தலையைத் தம்மடி மீது வைத்து, அவர் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து, செவியைக் கையினால் மூடவேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின், உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து, நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு வளர்த்தவும். காற்பெருவிரல் இரண்டையும் துணியாற் கட்டி விடவும். இதேபோல் கைப்பெருவிரல் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டவும். வாயைத் தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடவும்.

உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பிரேதத்தின் மீது வைத்தலும், பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத்துணியால் முழுமையாய் மூடிவிடவும். தலைப் பாகத்திற் குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் அருகில் இருந்து, தேவார திருவாசகங்களைப் பக்தியுடன் ஓத வேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டாபஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால், இதற்குத் தானம், சாந்தி செய்யின் தோஷம் நிவர்த்தியாகும். (சாந்தி விபரம் பக்கம் 11ல் உள்ளது.

சூர்ணோற்சவம் வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப் பந்தலாயும் மேலே வேயப்படும் ஓலை, பச்சை ஓலையாயும் இருக்கவேண்டும். வீட்டுவாயிலிலே மொந்தன் வாழை, குலையுடன் கட்டல்வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ் சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு, மண்டபத்தின் மேற்கே நடுவில் சிவகும்பமும் சூழ எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவும். இறந்தவர் சமய தீக்ஷிதராயின் உருத்திர மூர்த்தியையும், விசேட தீக்ஷிதராயின் ஈசுவரமூர்த் தியையும், நிர்வாண தீக்ஷிதர், ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியையும், நடுக்கும்பத்திலும் சூழ உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்கு வரை ஈசானன், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கென குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கிழக்கே உரல் உலக்கையையும், அதற்குக் கிழக்கில் பேரி தாடனத்திற்காகப் பேரியையும் வைக்கவும், உரல், உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், புதிய

வஸ்திரம் கட்டி மலர்மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும், மஞ்சள் மாவும் இடவும். உரலைச் சூழ நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம், அபிடேகப் பொருட்கள், இறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடுபுடைவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து, அதிற் பாசபதாஸ்திர தேவரைப் பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்ப சலத்தில் சுண்ணப்பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண்குடத்திற் கடலைக்குக் கொண்டுசெல்லும் உருத்திர கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்குத் தெற்கே புண்ணியாகவாசன கும்பத்தையும் பஞ்ச கவ்வியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் - தந்தைக்கு மூத்த மகன், தாய்க்கு இளைய மகன் கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாதபோது மனைவி கணவன் , மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய், மருமகன், சகோதரி, சபிண்டன், சமாளோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுள் முன்னவர் இல்லாத இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்குக் கடமை செய்தவராய் இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து, நீராடி, புதிய வஸ்திரம் இரண்டு அணிந்து, அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குரு, கர்த்தாவிற்கு விபூதி கொடுத்து, பவித்திரம் அணியச் செய்து, உபவீதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்து கொள்வார். விநாயக பூஜை புண்ணியாகவாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, புண்ணியாக பஞ்ச கவ்வியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தி செய்து, நெற்பொரிகளை மண்டப்பத்தில் இறைத்துக் கொள்வார். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகவ்வியம் பருகக்கொடுக்கக் கூடாது.

கிரியை நடைபெறும்போது, திருமுறைப் பாடல்களை ஒதுதல் வேண்டும். குரு, அங்க நியாசம், கர நியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து, ஸ்நபன கும்ப பூசை முடித்து, அக்கினி காரியம் முடித்து பூரணாகுதி கொடுத்து கிரியையைப் பூர்த்தி செய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கொடுத்து அதைப் பிரேதத்தின்மீது போட்டுக் கற்பூர தீபங்காட்டி பின், பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டுவதற்காக, வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச்சென்று, தலை தெற்காகக் கிடத்தி, ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பார். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய், அரப்பு என்பவற்றைப் பிரேதத்தின் சிரசில் வைப்பார். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள்மா, பால், தயிர், இளநீர் அபிஷேகம்செய்து, பின் பஞ்சகல்வியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க, வேறு ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங் கையினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின் அத்தர், பன்னீர் முதலிய வாசனைத் திரவியம் தெளித்து, பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக்கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரிற் குழைத்து, சத்தியோசாதம், முதலாக முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, சிரசு, புயம் இரண்டுகள் முழங்கை இரண்டுகள், மணிக்கட்டுகள் இரண்டு விலாகள், முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி, பன்னீராற் கைகழுவி, நீரைப் பிரேதத்தின் சிரசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளையில் திருநீற்றுப்பதிகம் ஓதல் வேண்டும். சந்தனம் குங்குமத் திலகமிட்டு பூமாலை சாத்தவும்.

சுண்ணம் இடித்தல்

பேரிதாடனம் செய்து, அதன்பின் உரலிற் பூமி தேவியையும், உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேருவென்றும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள்மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு எண்பத்தொரு பது மந்திரம் சொல்லி, மூன்றுதரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற் சுண்ணப்பாடல்

பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்ச புராணம் பாடி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்ப நீர் விட்டுக் குழைத்து, கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து, பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி, மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. சுண்ணம் இடிக்கும்போது இறந்தவரின் பேரப்பிள்ளைகள் முதலானோர், பிரேதத்தைச் சூழ நின்று தீபங்கள் பிடிப்பார்.

சுண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக் குறைவு கருதி, பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவகும்ப ஸ்நானம் முடித்து, அதன்பின்பே சுண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்தலும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு, யாத்திரா தானமும் நிறைவு செய்து, குருக்களுக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள். சுற்றத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து வாய்க்கரிசி இருவர். (வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும் தேங்காய்த் துருவலும் சேர்த்தது). மனைவி, மக்கள் பிரேதத்தின் பூவடிகளிற் பூப்போட்டு வணங்குவார். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியைக் கழற்றிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சுமங்கலி இறந்தால், நிறைநாளியை (தீபம், நெல்நிறைந்த 'கொத்து எனும் அளவுக்கலம்' சேர்) பிரேதத்தின் கையால் தொடச்செய்து, வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றைச் சேலை முந்தானையில் முடிந்துவிடவும். பிரேதத்தின் கீழே உள்ள துணியையும் மேலே உள்ள துணியையும், சேர்த்து பிரேதத்தை மூடி, தலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கைத் துணியால் மூன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களிற் பச்சை மரத்திற் கட்டப்பட்ட பாடையிற் பச்சைத் தென்னை ஓலைப் பன்னாங்கிற் பிரேதத்தை

வைக்கவும். பாடை கமுக மரத்தாற் கட்டப்படும். பெண்கள் பாடையை இடமாக மூன்று முறை சுற்றி வந்தபின், பிரேதம் மயானத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். கால்கள் முன்பாக முதல்வரப் பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கர்த்தா கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல, புகையுடன் கூடிய நெருப்புக் கலத்தை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து, குனிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னேவர, வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடியவாறு, அஸ்திர மந்திரத்துடன், பொரி தூவியவாறு சுடலையை அடைந்து, தலை தெற்கே இருக்குமாறு பாடையை இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி, அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும். சுமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பவற்றை எடுத்துவைத்து, தேங்காயை உடைத்து தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து, தலைப் பாகத்தில் வைத்து, அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து, சும்பநீரில் அரிசியை நனைத்துக் காசுடன் தற்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றி வரவும். ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை தனக்கு முன்பக்கத்திற்குப் போட்டு உடைக்கவும். பின் கால்மாட்டிற் சென்று பவித்திரம், உபவீதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதையிற் போட்டு, நமஸ்காரம்செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி, நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம், பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் செய்யப்படும் சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியா பனத்திலும் செய்யலாம். சுடலையில் இருந்து வீட்டுக்கு

வரும்போது, ஒரு சிறிய இரும்புப் பொருள் கொண்டுவர வேண்டும். ஏனென்றே பேய், பிசாசுகள் தொடரமலிருக்க இரும்புக் கத்தியைக் கொண்டு வருவார். சுற்றத்தவரோடு வீட்டு வாயிலுக்கு வந்ததும் வேப்பிலை கடித்து உமிழ்ந்தபின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவி, பின் நீராடி, வீட்டைச் சுத்தம் செய்யவும். தூய்மையாய் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை இறந்தவருக்குப் படைத்து, தீபமேற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர், உரிமைக்காரருடன் உணவை உண்ணவும், ஆசௌசிகள் (ஞாதிசுள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால், அவ் ஆசௌசம் முடியும் வரையும் ஆசௌசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினமும் இரவில் தீபம் ஏற்றி, நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். தாம் உண்பதற்குமுன் பிதுர்பாகம் திருவிளக்கடியிற் படைத்துத் தியானித்து ஆன்மப் பிரீதிக்கு வேண்டியபின் உணவருந்தவேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனம் (காடாத்து)

தகனம் செய்த அன்று அல்லது மூன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி மூட்டிப் பிராயச்சித்தம் ஓமம், தத்துவ ஓமம் செய்யவும், அக்கினி தணியும் வரை நீரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து உச்சிவரை அபிஷேகம் செய்யவும். பின் சத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம் மந்திரங்களைக் கூறி, முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி, சந்தனம், பூ முதலியவற்றைச் சாத்தி, தூபதீபம் காட்டியபின், முழந்தாள் முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி, எலும்புகளை சேகரித்து எடுத்து, முக்காலியில் உள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாகாதவாறு போட்டு, பாத்திரத்தின் வாயைப் புதிய துணியால் மூடிக் கட்டவும். மிகுதியாயுள்ள எலும்புச் சாம்பலை அள்ளி, அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து, பண்படுத்தி, நவதானியம் விதைத்து, பால் தெளித்து, குளிரப்பண்ணி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி,

வடை (கோது நீக்கப்படாத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றைப் பூத, பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து, திருமுறை ஓதி, வழிபாடு செய்த பின்னர், எலும்பையும் சாம்பலையும், சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ, அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்துவைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை மென்று உலக்கையைக் கடந்துவருதல் வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனத்தின்போது கொண்டு செல்பவை

அரிசி மாவைப் பிசைந்து 7 ரொட்டிகள் செய்து கொண்டு போகவேண்டும். அத்தோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று, வாளி, சுத்தி, வாழையிலை, தீவர்த்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை, பூஜைக்குரிய பொருட்கள்.

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோஷமுண்டு. இதற்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டிற் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை மூன்று நாள், இரண்டு நாள் அல்லது ஒரு நாளாவது பாதுகாக்க வேண்டும். நீற்றுப் பூசணிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேதத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது கமுகம் பிள்ளை ஒன்றும் பிரேதத்தோடு கொண்டு செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டாற் பிரேதத்துடன் கமுகம்பிள்ளை எடுத்துச் செல்வர்.

சுப நட்சத்திர சுப வாரத்தில், பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம். ஆசாரியர் நித்திய கருமம் முடிந்தபின், புண்ணியாக வாசனம் பஞ்சகவ்வியம்

ஸ்தானசுத்தி செய்வார். பின் விக்கினேஸ்வரரைப் பூசித்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க.

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரைந்து சந்தனம், புஷ்பங்கள் சாத்தி, சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு, த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து, இறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெண்கலப் பாத்திரமும், சதயத்திற்கு எள்ளும், பூரட்டாதிக்கு வஸ்திரமும் (ஆடை), உத்தரட்டாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க.

வீட்டின் நடுவில் இரண்டு படி நெல் பரவி, ஒருபடி அரிசியும் அரைப்படி எள்ளும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன் மேல் கும்பம் வைத்து, அதில் லக்ஷ்மியை ஆவாகனஞ் செய்து, லக்ஷ்மி பிரதிமையை வைத்துப் பூசித்து, கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரை, திக்கு பாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசித்து, நைவேத்திய தூபதீபம் கொடுத்து, அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நூறாவது செபித்து, கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில் லக்ஷ்மிக்கும் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து, கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி, கும்ப நீரால் அபிஷேகம் செய்து, பஞ்சகவ்வியம் பருகக் கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து, ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக்கிரியா விதி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாந்தி மேல்வருமாறு:

அந்தியேட்டி அன்று, இரவு வீட்டு முற்றத்திற் பந்தலிட்டு வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து, நிலத்தை மெழுகிச்சாந்தியை ஆரம்பிப்பார்.

விக்கினேஸ்வரர் பூஜை, புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்விய

பூஜை முடித்து, முறத்தில் (சுளகு) அரிசிமா, மஞ்சள் மா, கரிமா, இலை (பச்சை)மா, செங்கல் (சிவப்பு)மா இவற்றால், சிதாஸ்தான பதம் வரைந்து, இதில் பஞ்ச தத்துவங்களையும் பூசித்து, அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினாற் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து, இறந்த நட்சத்திரத்திற் குரிய மந்திரங்களால் பூசித்து, அக்கினி உண்டாக்கி, ஆகுதி, பலி, பூர்ணாகுதி கொடுத்து நிறைவு செய்து, முறத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டு சென்று தகனம், செய்து சாம்பலை நீர்நிலைகளில் கரைத்து வீட்டிற்கு வந்து நீராடி, அருட்டானம் முடித்த பின் சிவன், வர்த்தனி, லக்ஷ்மி, நவக்கிரக தேவர்களையும் பூசித்து, கர்த்தாவிற்கு, சிவன் வர்த்தனி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் இரண்டு படியும், வஸ்திரம் எனின் இரண்டும், வெல்லமாயின் பத்து பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும். அவிட்டத்திற்கு ஆறு மாதம், சதயத்திற்கு மூன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்குப் பதினைந்து நாட்கள் தோஷமாகும்.

எட்டுச் செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியை பத்ததி, ஆகமங்கள் ஆகியவற்றிற் குறிப்பிடப்படவில்லை. தேச வழமையில் உள்ள கிரியையாகும். இறந்த நாளில் இருந்து ஏழாம் நாளிற் செய்யப்படும். தேவை கருதி ஐந்தாம் நாளிற் செய்வதும் உண்டு. இறந்தவர் விரும்பி உண்ட உணவு வகை யாவும் படைக்கும் பேருணவுப் படையல் படைத்து, தீபம் காட்டி, அவ்வளவு வகைகளிலும் சிறு பகுதியை எடுத்து, தீப்பந்தம், இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல் வேளையில் நடைபெறும். சில இடங்களில் இரவு வேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. இறந்தவருடைய ஆன்மா சிவலோக யாத்திரை செய்யும்போது, சுடமை செய்தவரும்,

வீடும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவுவரை வீட்டில் எண்ணெயில் பொரித்த உணவு வகைகள் தயாரிப்பதில்லை.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தியேஷ்டியினால் சமய ஆசாரம், அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அந்தியேஷ்டி - சமய அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி, நிர்வாண அந்தியேஷ்டி என மூன்று வகைப்படும். இது சமய, விசேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு, அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையிற் செய்யப்படும். விசேட, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியும், சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத சமய தீட்சை உடைய சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும். சமய அந்தியேஷ்டியும் பிரேதத்திற் கடலையிற் செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டி, ஆசனமுடிவில் 31 ஆம் நாளிற் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால், அந்தியேஷ்டி (தர்ப்பை சுடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். நந்தை, பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த திதிகளுள், செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி தவிர்ந்த வார லக்கினங்களும், திரிபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம். (காலவிதானம்) நந்தை - பிரதமை, ஷஷ்டி, ஏகாதசி; பத்ரை - துதியை, ஸ்ப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி) 26 ஆம் நாளுக்கு மேல் 31 ஆம் நாள் வரையில் அந்தியேஷ்டி செய்யலாம்.

சுடலை, ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வீடு (கிணற்றடி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்து முழ நீள

அகலங் கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நாலு கால்கள் அமைய வேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி, விதானம், தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து, தெற்கிற் பிரதான வாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி, மண்டபத்தை ஒன்பது பதமாக்கவும்.

நடுப்பதத்தில் ஓம குண்டமும், வடமேற்கில் சிவகும்பமும், வடகிழக்கில் வர்த்தனி (பாசுபதாஸ்திர) கும்பமும், தென்மேற்கிற் பஞ்சகவ்விய மேடையும், தென்கிழக்கிற் சிதாவஸ்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்று வேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளவும்.

சிதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக, நீண்ட சதுரமாக்கி, இருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து, நடுப்பதம் ஐந்திலும் மஞ்சள் மாவும், தென்மேற்கில் நாலு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நாலு பதத்தில் சிவப்பு மாவும், வட கிழக்கில் நாலு பக்கத்திற் கறுப்பு மாவும், வட மேற்கில் நாலு பதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்திற் சிவப்புமாவும், மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளைமாவும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்திற் கறுப்பு மாவும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக் கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போலச் செய்யும் தருப்பை) முப்பத்தாறு தர்ப்பைகளாற் முறுக்கி, இடப்பக்கமாக முடிந்து, ஐவைந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும், பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்க வேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து, தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து, சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து, கர்த்தாவிற் குத் திருநாறு கொடுத்து, சங்கற்பம்

செய்து கொண்டு, சளீகரணம், பூத சுத்தி, மந்திர சுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவகஸ்தம் செய்து, சிவோகம் பாவனை முடித்து, ஞானகட்கதாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சகவ்விய பூசை முடித்து, யாக மண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும் புத்தளிகையையும் பஞ்சகவ்வியத்தால் (புரொட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். சூர்ணோற்சவம் செய்து, சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்யவேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனத்தினாலே செய்து, நெற்பொரி முதலியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி, மிகுதியை ஈசானத்தில் பாசுபதாஸ்திர வர்த்தளி ஆசனத்தில் இடவும்.

சீதாவஸ்துபூஜை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதுவி தத்துவத்தையும், பிரம்மாவையும் தென்மேற்கு மூலையில்

நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும், விஷ்ணுவையும் தென்கிழக்கு மூலையில்

நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும், உருத்திரனையும் வடமேற்கு மூலையில்

நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும், மகேஸ்வரனையும், வடகிழக்கு மூலையில்

ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், குபேரனையும் மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், வருணனையும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், யமனையும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், இந்திரனையும் பூசித்து, பழம், தாம்பூலம் நிவேதித்து, நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்த்தளி பூஜை செய்து, பாசுபதாஸ்திர பூஜை செய்து, ஞானவாளை ஒப்புக்கொடுத்து, யாகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டியபின், தசாயுத பூஜை செய்யவேண்டும். வட கிழக்குத் திசை முதல் கிழக்குத் திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் சூலம், கதை,

துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம் ஆகியவற்றையும், வடகிழக்கில், தெற்கில் உள்ள கும்பத்திற் பத்மத்தையும், தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்திற் சக்கரத்தையும் பூசித்து, தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பின்னர் சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி காரியம், பிராயச்சித்த செபம், நாடசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சிதாவாஸ்து தானத்தில் பூசித்த ஐவகை மாவையும் இட்டு, அதன்மேற் புத்தளிகையை வைத்து வாய்க்கரிசியிட்டு, கொள்ளி வைத்துக் குடம் உடைத்து, தகனம் செய்த பின்னர், காடாற்றி, புத்தளிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர்(ஆடை இல்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு, அரிசி, வஸ்திரம் முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்கவேண்டும். உயர்தீட்சை உடையோருக்கு, பிரேத தகனம் செய்த உடன் இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

தூர்மரணப் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர்பிரியாது தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக்கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர்பிரிதல் தூர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பிற்பாய்தலால், நஞ்சு உண்டலால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு தூர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்திபூர்வம் தானேதான் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது. அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர் பிரிதல். அபுத்திபூர்வ தூர்மரணத்திற் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசௌசமும்

கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந் தால் ஆசௌச முடிவில், பிரதித்தேகத்தில் (புத்தளிகையில்) புனர்தகனம் அந்தியேட்டி செய்யவேண்டும். புத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாத முடிவில், இறந்த திதியில் தர்ப்பையாற் செய்யப்பட்ட பிரதித் தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள் க. துர்மரணமடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புவனத்திற்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதிற் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம், நீங்கும் பொருட்டும், பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும், ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமேயாகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள், வீட்டிலே பாஷாணத் தாபனம் செய்து, விரிவாகப் பூஜை நிகழ்த்துவர். இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் நிறைவேய்தியதும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து, வேதிகையில் வடக்குமுகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து, அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றதுபோல, உருத்திரர், ஈசுவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினைக் கூர்ச்சங் கட்டி வடக்கு முகமாக வைத்து, அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி, எண்ணெய், அரிசிமா முதலான அபிடேகத் திரவியங்களால் அபிடேகம் செய்து, வஸ்திரம் சாத்தி,

பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்று வகையுண்டு. புதுச் சேலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்வது, வாசோதகம். எள்ளுடன் சேர்த்துத் செய்வது திலோதகம், தர்ப்பையுடன் சேர்த்துத் செய்வது குசோதகம். தர்ப்பணம் முதல்நாள் மூன்றாம், இரண்டாம் நாள் நான்காம் என்ற வகையில் ஆசௌச முடிவுநாள் வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசௌசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசௌசக் கணக்கிற் பிண்டம் இடல் வேண்டும்.

நவசிரார்த்தம், ஏகோத்தர விருத்தி, தர்ப்பணம், சங்கிதா சிரார்த்த தானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும். மூன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

நவசீரார்த்தம்

இது முதல்நாட் தொடங்கி, ஒற்றித்த நாட்களிற் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, இறந்தவருடைய ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டியதானம் கொடுத்து, அவரிடம் தான, பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாஷாணத்தின் மீது விடுவதன் மூலம், இறந்த ஆன்மாவிற்கு, பிரேதத் தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிதா சீரார்த்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களைப் பத்து சீலமுள்ள அந்தணர்களில் ஆவாகித்து, அவர்களுக்குச் செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும். உருத்திரபலி இட்டு அதன்பின் பிரபூத பலி எனப்படும் பேருணவு படைத்து, தீபாராதனை, தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர்மேல் பாடப்பட்ட சரமகலி (கல்வெட்டு) பாடி, சுற்றத்தவர் பூவும், நீரும், இட்டு, அஞ்சலி செலுத்தல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசித்த ஆன்மாவைக் கும்பமூர்த்தியிடத்தும், கும்பமூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஒடுக்கி, கும்பம், கல், பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர்நிலைகளில் விடுக.

நீர்நிலையில், மார்பளவு தண்ணீரில், வடக்கு முகமாக நின்று, பிண்டத்தை முதலிலும், கும்பத்தை அடுத்தும் பாஷாணத்தைப் பின்னருமாக விடவேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேப்பிலையைத் தின்று துப்பி, ஆசமனம் செய்து, அக்கினி, தண்ணீர், கோமயம், வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்து, கால்சை கழுவி, வீட்டினுட் செல்லவும்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக் குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக் கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்களிடமும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக் கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட்காலையில் தான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசனமுடையவர்கள் வேறு மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம்நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாக வாசனம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர் தான் பாஷாண (கல்லடி)ப் படையலுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகளை செய்யலாம்.

வீட்டுக்கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரணகும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து, தீபம் ஏற்றி பின்னையார் பிடித்து வைத்து, வாயிலில் மாவிலை கட்டவும், வீட்டுக் கிரியைகளில் முதலில் சங்கல்பம் செய்து, விக்கினேஸ்வர பூஜை, தீபதேவி பூஜை, பஞ்சகவ்விய பூஜை, வருணகும்ப பூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிடம் பஞ்சகவ்வியம் பருகக் கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழை இலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்பூலம், உபவீதம், காசு என்பவற்றை, கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புறமாக மூன்று முறை சுற்றி, இன்ன வருடம், அயனம், ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சூப தினத்திலே இன்னாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்கின்றேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்ட, அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க, அதைக் கர்த்தா இடுப்பிற் சொருகிக் கொள்வர். பின்னர் வலது கை மோதிர விரலிற் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்து கொள்ளவும்.

சூரியபூசை

சிவப்பு நிறப் பூவும் நீரும் கொண்டு, மூன்று முறை ஆத்ம பிரதட்சணம் செய்து, சூரிய மூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து, முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்திற் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோதிட்டம், பஞ்சதச (பதினைந்து) மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம், சபிண்டகரணம் என்பன செய்யப் போகின்றேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக் கொள்ளவும்.

இடபதானம்

இறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனைத் தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாகச் சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம்(ஆண்மாடு) தானம் செய்ய வசதிப்படாத இடத்து, ஒருதாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி, அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி, அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து, கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோதிட்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி, அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணெய் , அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடிய தாகப்பாவனைசெய்து, வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பவற்றைச் சாத்தி, அரிசி, மரக்கறி என்பவற்றைக் கொடுத்துப் பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து, வாழை இலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து, ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டு, பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக இடது முழந்தாளையும் இடது கையையும் ஊன்றியிருந்து, கைமாறிப் பிண்டம் இடவும். சந்தனம், பூ சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளநீர், நைவேத்தியம், நிவேதித்து, தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்து கொண்டு, தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆண்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்தி யடையும். இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவையாவன: பவித்திரம், பூநூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை(மிதிடி), தண்டம், கௌபீனம், விபூதிப்பை, யோகபட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வஸ்திரம் (சால்வை), வஸ்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசீ, தாசர்கள் என்பனவாம். ஏகோதிட்டம் ஏற்ற குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து, வழி அனுப்பி, மஞ்சள் நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சக்தம் செய்து கர்த்தா கைகால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்சகவ்வியம் பருகிக் கொள்ளவும்.

மாசீயம்

இறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தமே மாசிகமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசிகம் ஏகோதிட்டம் என்ற பெயரில் முதலிற் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசிகமும், ஊனமாசிகம், ஊனதிரிபட்ச மாசிகம், ஊனசாண் மாசிகமும், ஊன ஆப்திக மாசிகமும் ஆகப் பதினைந்து மாசிகம் செய்தல் வேண்டும்.

1. ஊனமாசிகம் - இறந்தநாள் முதல் இருபத்தேழு நாளின் மேல்முன்று நாட்களுட்செய்யப்படுவது
2. ஊனதிரிபட்ச மாசிகம் - அவ் வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற்பத்தைந்தாம் நாளுக்கிடையிற் செய்யப்படுவது.
3. ஊனசாண் மாசிகம் - மேற்கூறப்பட்டபடி நூற்றுஎழுபதாம் நாள் முதல்நூற்றெண்பதாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது
4. ஊனஆப்திக மாசிகம் - அவ்வாறே முந்நாற்றைம்பதாம் நாள் முதல் முந்நாற்றுபத்தைந்தாம் நாட்களுக் கி டை யி ற் செய்யப்படுவது.

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசிகங்களும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும் ஊன மாசிகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் இல்லாத நாளிற் செய்யவேண்டும். வெள்ளிக்கிழமையிலும் நந்தை, சதுர்த்தசி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும், கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் ஊனமாசிகம் செய்தல் ஆகாது.

(துதியை, சப்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி என்னும் வாரங்களருமாகிய மூன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம். இரண்டு கூடுவது துவிபுஷ்கரயோகம்)

பதினைந்து மாசிகங்களும் செய்ததன்மேல் வருட முடிவிற்கு நான் சபிண்டகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவிற்கு பதினைந்து மாசிகங்களையும் செய்து முடிப்பர். இப்படிச் செய்தாலும், பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசிகங்களைச் செய்வது சிறந்ததாகும்.

சோதகும்பசீரார்த்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் - நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு, இறந்த நாள் முதல் வருடம் முந்நூற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்போது சபிண்டகரணத்தின்முன் சோதகும்பதானம் நடைபெறும்.

சபிண்டகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு)ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத்தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப் பேறும் அடையும். சபிண்டகரணத்தின்மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில், நிமித்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்ப் பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோதிட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர்தேவர் மூவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது. ஏகோதிட்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய், தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதானமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி, ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோதிட்ட விதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபிண்டி செய்யும்போது பேரன், பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோதிட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியையைப் பொதுவாகச் சபிண்டகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோதிட்டம், பதினைந்து மாசிகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டகரணம் செய்யவேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியினங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்திற் செய்யலாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு.

1. சிவனடியார் பொருட்டு இருவர் - நந்தி தேவர், மகாகாளர்
(விசுவதேவர்)
2. பிதிர்த்தேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
3. அதிதி அப்பியாகதர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர்
அப்போது அங்கு வந்தவர்
4. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மர் கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவதேவருக்கு ஒருவர் பிதிர்த்தேவருக்கு ஒருவராக இருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோளுச்சியிற் பிதிர்த்தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சகல உபசாரங்களும் செய்து, வீட்டினுள் அழைத்து வந்து, தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர், அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர்த்தேவர்களை வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து, தேவ பாத்திரத்தில் நெல்லும், பிதிர்ப் பாத்திரத்தில் எள்ளும் இட்டு, பூசிக்கவும். பூனூலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும், இடமாக இட்டுப் பிதிர்த்தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்தரையும், பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி தானம், தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையிற் சாணத்தால் மெழுகி, வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழந்தாள், இடது கையை ஊன்றியிருந்து, வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் பிதிர்வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், இரண்டாவது வரிசையில் மாதுரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், கிழக்கில் மூன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர் (நிமித்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் இடுக. நிமித்த பிண்டம் சற்று

நீண்டதாய், நுனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும் சாத்தவும். இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை, வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்ட பின் திருமுறை பாடி. சரமகனி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமித்த பிண்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்துப் பிதிர்ப் பிண்டத்திற் சேர்க்கவும். இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார் எனக் கொள்ளப் படும். பின்னர் சகல பிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து, பிண்டங்களைப் பசவிற்குக் கொடுக்கவும். அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும், கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து, அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம், பால், எள்ளு, தர்ப்பைநுனி, பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்தேவரையும், தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர் தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சம்யோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்குத் தட்சணை கொடுத்து, ஆசீர்வாதம் பெற்ற பின், குரு, கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவார். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி, உறவினர், நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

ஆப்தீகம் (ஆட்டைத்வசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிற செய்யப்படும் சிரார்த்தமாதலால் இது ஆட்டைத் திவசம் எனப்படும். இறந்த திதியிற் செய்யும் இந்தச்

சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவுறும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இறந்ததிதி, பட்சம்.

வருட சீரார்த்தம்

சிரார்த்தமென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும், தமது வம்சத்தில் உள்ள பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும்போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், இரணிய சிரார்த்தம், தருப்பண ரூப சிரார்த்தம் என நான்கு வகைப்படும். சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலோ அல்லது திதி தெரியாமல் இருந்தால் அம்மாதத்தில் வரும் அமாவாசையில் தர்ப்பணம் செய்யலாம். அல்லது புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளயபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடிவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்குச் சக்கரைச் சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சிய பால், பலகாரம் வைக்க வேண்டும்.

அன்ன சீரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றித் தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்த தானத்திலிருந்தி, குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து, அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், பானீயம் (நீர்) தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆமசிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருப்பணுப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையிற் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் ஆமபிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்னசிரார்த்தத்தில் ஆமபிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணதிற் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்கவகாலத்திற் செய்து, போசனம் அபராணத் திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக் காலம் -	சூரிய உதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரை.
சங்கவ காலம் -	அதன்மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை
மத்தியானம் -	அதன்மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை
அபராணம் -	அதன்மேல் இருபத்தினாலு நாழிகை வரை
சாயான்னம் -	அதன்மேல் முப்பது நாழிகை வரை

சூரிய உதயம் காலை ஆறுமணியாயின்

பிராதக்காலம் -	காலை 6.00 - 8.24 வரை
சங்கவ காலம் -	அதன்மேல் - 10.48 வரை

- மத்தியானம் - அதன்மேல் பகல் 1.12 வரை
 அபராணம் - அதன்மேல் மாலை 3.36 வரை
 சாயான்னம் - அதன்மேல் மாலை 6.00 வரை
 சிவபெருமான் - அபிஷேகத்தாலும், விஷ்ணு - அலங்காரத்
 தாலும், பிதிர்கள் - தர்ப்பணத்தாலும்
 மகிழ்வார்.

சிரார்த்த வகைகள்

- நித்திய சிரார்த்தம் - நாள் தோறும் பிதிரைக் குறித்துச்
 செய்யப்படும் தர்ப்பணம்
- நைமித்திய சிரார்த்தம் - தந்தை, தாயார் இறந்த மாதம், திதியில்
 வருடம் தோறும் விதிப்படி செய்வது.
- காமிய சிரார்த்தம் - அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திர
 கிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்த
 ராயணம், சித்திரை விஷி மாதப் பிறப்பு,
 வைகாசி வளர் பிறைத் திருதியை,
 கார்த்திகை வளர்பிறை நவமி, புரட்டாதி
 தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி
 அமாவாசை ஆகிய தினங்களிற் புண்ணிய
 தீர்த்தங்களில் நீராடி, பிதிர்தர்ப்பணம்
 செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு
 போசனம் செய்வது. இது தீர்த்த சிரார்த்த
 மெனப்படும்.
- விருத்தி சிரார்த்தம் - இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும்
 கூறப்படும். சீமந்தம், சாதக கர்மம்,
 நாமகரணம், அன்னப் பிராசனம், விரதம்,
 விவாகம், கிருகாரம்பம், கிருகப்பிரவேசம்
 போன்ற சபகருமங் களில், பிதிர்
 தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும்
 சிரார்த்தம் விருத்திச் சிரார்த்தமாகும்,
 பிதிர்களின் ஆசீர் வாதம்பெறும்
 பொருட்டுச் செய்யும் இச்சிரார்த்தம்
 மங்கள சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.
- காயா சிரார்த்தம் - காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு

பிதர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நூற்றி யொரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபது, மனைவி குலம் பதினாறு, சகோதரி குலம் பன்னிரண்டு, மகன் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதரி குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதரி குலம் எட்டு. ஆகக் குலம் நூற்றொன்று).

காசி, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏனைய புண்ணியதலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌச காலத்தில் சிரார்த்தம் வரின்

சனன மரண ஆசௌசத்திற் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காயிருக்கும்போது, தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால், ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக் கடவள். சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின், ஆசௌசம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந்திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம் (நெல்) சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசுப்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டையிலை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி. (மிளகாய், கத்தரிக்காய் பூசணிக்காய், பயிற்றங்காய் கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன)

சீரார்த்தத்திற்கு ஆகாத தீரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருக்கங்காய், பூசணிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டு நெய்.

சீரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பக்தீர புஷ்பம்

வில்வம், துளசி, அறுகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புண்ணைப்பூ, முல்லைப்பூ, நந்தியாவட்டைப்பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டிப்பூ.

ஆகாத புஷ்பம்

மகிழம்பூ, தாமழம்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ, கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்றினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரம் செய்துகொள்ளாதல், மீண்டும் புசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகள் தவிர்ந்து விரத நியமமுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்முன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளும், பரான்னம் புசித்தலும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம். சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும் நெற்குற்றுதலும், பிச்சை போடுதலும், எண்ணெய், நெல் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல், வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே, திருகோவிலிலே, கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியன செய்தல் வேண்டும். பசவிற்குப் புல்லுப் போடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும்போது வேதத்தையும் திருமுறை களையும் புராண இதிகாசங்களையும் தரும சாத்திரத்தையும் சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும். இது பிதிர்களுக்கு மிகப் பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர்விடுதலும், கோபித்தலும், பொய்சொல்லுதலும், துரிதஞ் செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையிலே அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிரார்த்தமேற்பவர் நன்று, தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து, திலதர்ப்பணம் பண்ணிக் (திலம் - எள்ளு) கொண்டு தான் திருப்தியாகப் போசணம் பண்ணல் வேண்டும்.

மாளயம்

மாளயம் என்பது பிதிர் கர்மமாகும். இது மஹாளயம் என்று பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (திவசம்) மாகும்.

புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளய பட்சமாகும். பிதிர்களைத் திருப்திப் படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதியடையவும் பிதிர்க் கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்குரிய கருமங்களிற் பிதிர்க் கடனும் ஒன்று. ஐவேள்விகளில் பிதிர்யக்ஞமும் (பிதிர் வேள்வி) ஒன்று.

‘தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நானென்றாங்
கைப்புலத்தா றொம்பறவை’

என்பது திருக்குறள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்திசை. ஆதலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் சூரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்) தென் பாகத்திற் பொருந்தியிருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர் கருமங்களுக்கு கேற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்திற் சிரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் அமாவாசை அன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளய பட்சத்திற் செய்துகொள்ளலாம். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சிரார்த்தத்தைச் செய்யாது விட்டவர்கள், மாளய பட்சத்திற் பிதிர்க் கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப் பட்சம் முழுவதும் பிதிர்க் கருமம் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்த பலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தனசம்பத்தும் துவிதியையில் பிரஜாலாபமும், திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும், சதுர்த்தசியில் சத்துரநாசமும், பஞ்சமியிற் சம்பத்தும், சஷ்டியிற் புகழும், சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியிற் சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்திரீசம்பத்தும், தசமியில் இஷ்டசித்தியும், ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜாவிருத்தியும், தியோதசியிற் பசு விருத்தியும், சதுர்த்தியிற் புஷ்டியும் அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியிற் பிதிர்க்கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில்வரும் பரணி அட்டமி, கஜச்சாயை எனப்படும். கஜச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மக நட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடிவருவது இது ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும் பலன் அதிகம்.

பிதிர்க் கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை, என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மிகவும் விசேடமானதாகும். திரயோதசியிற் செய்யும் சிரார்த்தம் காயா சிரார்த்தத்தையொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபாற் காசுக் கட்டளை போன்றவற்றை, தபாற் கந்தோரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுப்பர். இதுபோலப் பிதிர்க் கருமத்திற் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பர். பிதிர்த் தேவதைகள் ஸ்கந்தர், சண்டர்,

கணாதீதர் என்போர் பிதிர்த் தேவதைகளாவர். சமய விசேட நிர்வாண தீட்சிதருக்குச் சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர் என்போர் பிதிர் தேவதைகளாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பதத்தில் ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பாட்டனுடைய உயிர் சண்டபதத்தில் சண்டசொரூபமாகவும், முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீதபதத்திற் கணாதீதசொரூபமாகவும் இருக்கும். இக்காலத்தில் விரதமிருந்து பிதிர்த்தர்ப்பணம், தானதர்மம், சாதுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் பேர்ன்றன செய்தல் வேண்டும். அபரக் கிரியை யாவும் இடப்புறமாகவும் பாதத்திலிருந்து சிரசுவரை பரியந்தமாகவும் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா தெற்கு நோக்கியே கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்குக் காட்டும் தூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். யாவும் இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும். அபரக் கிரியைகளின் போது தோரணங்கள் கட்டப்படும் முறைகள்

மரண வீட்டில் அயரக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய
பொருட்களின் விபரம்

இந்நாளிற் கிரியை செய்யும்போது சைவக் குருக்களே இவற்றைக்
கொண்டுவருவார்.

நெல்லு	அத்தர்
பச்சை அரிசி	ஊதுபத்தி
பயறு	சாம்பிராணி
உழுந்து	தசாங்கம்
எள்ளு	நெற்பொரி
தேங்காய்	நவதானியம்
தேங்காயெண்ணெய்	கழிநூற் பந்து
விபூதி	பஞ்சவர்ண நூல்
சந்தனம்	விளைவுகுடம்
குங்குமம்	சமித்துக்கட்டு
அபிஷேகக்கூட்டு	பட்டுத்துண்டு
மஞ்சள் மா	குருக்கள் வேட்டி, சால்வை
அரிசிமா	கும்பவேட்டி 1
அபிஷேகத்திரவியம்	முட்டி 2
பன்னீர்	சட்டி 2
நெய்	செம்பு 13
தேன்	குடம் 1
நல்லெண்ணெய்	குத்துவிளக்கு
அரப்பு	உரல், உலக்கை
லவரந்தர்	அறுகம்புல்லு

மாவிலை, வாழையிலை

கோசலம், கோமயம்

பால், இளநீர்

மான்தோல்

தட்டம்

வேட்டி, சால்வை (கிரியை
செய்வோருக்கு)

வாழைப்பழம்

எலுமிச்சம்பழம்

பழவகைகள்

பாக்கு

வெற்றிலை

(இறந்தவருக்கு) வேட்டி,
சார்வை அல்லது சேலை,
சட்டை

கத்தி, தோரணம், சுயிறு

தீப்பெட்டி

6m வெள்ளைத்துணி (புதியது)

இப்பொருட்களைக் கிரியை செய்யும் குருக்களும் கொண்டு
வருவார். அவரிடம் ஆலோசித்துச் செய்யவும்.

அந்தியேஷ்டிக் கிரியைகளுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

நெல்லு

பச்சைஅரிசி

பயறு

உழுந்து

எள்ளு

தேங்காய் 20

கழிநூல் பந்து

பஞ்சவர்ண நூல்

விபூதி

குங்குமம்

சந்தனம்

பன்னீர்

அபிஷேகக்கூட்டு

அபிஷேகத் திரவியம்

நவதானியம்

நெற்பொரி

நெய்

சமித்துக்கட்டு

ஊதுபத்தி

விளைவுகூடம்

சாம்பிராணி

அரிசிமா

மஞ்சள்மா

நல்லெண்ணெய்

அரப்பு

குருக்கள் வேட்டி, சால்வை

கும்ப வேட்டி

வேட்டி

பட்டுத்துண்டு

சிகப்பு பச்சை

பச்சை மா (புல்லாந்தி

இலையை உலர்த்தி இடித்து

எடுப்பது)
 சிவப்புமா (செங்கல் தூள்)
 கரிமா (கரியில் இடித்து
 எடுப்பது)
 2 தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி
 செங்கல் - 1
 வைக்கோல் 1 கட்டு
 கத்தி
 தீப்பெட்டி
 வெற்றிலை பாக்கு
 வாழைப்பழம்
 எலுமிச்சம்பழம்
 பழவகைகள்
 அறுகம்புல்லு
 பால், தயிர்
 கோசலம், கோமயம்
 இளநீர்
 வாழையிலை
 மாவிலை

முட்டி 2
 சட்டி 1
 உரல், உலக்கை
 தேங்காயெண்ணெய்
 சில்லறைப்பணம்
 செம்பு 12
 குடம் 1
 குத்துவிளக்கு
 தட்டம்
 மான்தோல்
 பூ, மாலை, சரப்பந்து
 அழுது
 பலகார வகைகள்
 1படி பச்சை அரிசி பொங்கல்
 3 படி அரிசியிற் சோறு
 கறிவகை
 தென்னோலைத் தோரணம்
 கயிறு
 1m வெள்ளைத் துணி (புதியது)

வருட சிரார்த்தத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

மாவிலை
 அறுகம்புல்
 பூக்கள்
 வாழைப்பழம்
 எலுமிச்சம்பழம்
 சக்கரை சிறியது
 இஞ்சி 1 துண்டு
 கறுப்பு எள்
 நல்லெண்ணெய் 1 போத்தல்
 தலைவாழையிலை 5
 நெய்
 தேன்
 கற்பூரம்

ஊதுபத்தி

இளநீர்

பால்

தயிர்

தேங்காய் 3

பச்சை அரிசிமா

சிறிது உளுத்தம் மா, மஞ்சட் தூள்

ஐயருக்கு வேட்டி சால்வை

தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி, உப்பு, புளி, பருப்பு, மிளகாய்த்தூள்

அரப்பு

சாம்பிராணி

விபூதி

சந்தனம்

குங்குமம்

நூற்பந்து

வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு வைக்க வேண்டும். தர்ப்பணம் செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்து மாலை அணிவித்து ஒரு குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு, பச்சை அரிசி, கம்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒரு மாலை.

ஆசௌச விளக்கம்

"சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானும்

அதன் இன்மை கூறப்பட லானும்"

- (பிரம்மசூத்ரம் 101)-

"புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் ; அகந்தாய்மை

வாய்மையாற் காணப்படும்"

(குறள் 298)

முனிமொழி என ஒளவையார் பாராட்டிய பிரம்மசூத்திரம் சம்ஸ்காரங்கள் மூலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம் பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தரும சாத்திரங்களிலே

நாற்பது சமஸ்காரங்கள் பேசப்படுகின்றன. சைவ ஆகமங்கள் அவற்றுள் பதினாறை வலியுறுத்தும்.

(சம்ஸ் + காரம் = தூய்மைப்படுத்தும் கிரியை)

அவை ஏன்? ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உயிர்நாடியான அவை இன்றைய லௌகிகப் போக்குக்கு வேண்டியவை தாமா? இவ்வித ஐயவினாக்கள் சைவ மக்களிடையே எழுகின்றன. இளைஞர்கள் "நாங்கள் இவற்றைப் 'பரவாய்' செய்வதில்லை ; அம்மா குளியாமல் வீட்டுக்குள் விடார்" என்கிறார்கள். முக்கியமாக மரண வீட்டுக்குச் சென்று வருவோர் தூய்மை செய்யப்படுவது அவசியம் என்று பழமை பேணுவோர் கருதுகிறார்கள். ' இது விஞ்ஞான அடிப்படையில் தோன்றியது' தோன்றியது" என்று - விளக்கம் அளித்துத் திருப்தியடைகிறார்கள். சுகாதாரசம்பந்தமான தூய்மைக்கும் கிரியா சம்பந்தமான தூய்மைக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இருவேறு திசையில் போகும் நாகரிகங்களின் போக்கி 'துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்' வதே இத்தொகுப்பின் நோக்கம்.

சைவசமயிகளிடையே கோவிலுக்குப் போதல், விவாகம் போன்ற நற்கருமங்களின் போது, ' எனக்கு ஆசுசம்' என்ற பேச்சு இடம்பெறும். அதை எதிர்த்தும், விஞ்ஞான விளக்கம் கொடுத்து ஆதரித்தும் பேசுவோர் அதிகம். ஆசௌசம் என்ற சொல் திரிந்து பேச்சு வழக்கில் ஆசுசம் என்று ஆயிற்று.

'சுகி' என்றால் சுத்தம். கௌசம் சுத்தம் உடையது. அசுகி = அழுக்கு ; ஆசௌசம் (கிரியாபரமான) சுத்தம் இன்மை. ஆன்மடேற்றத்தின் பொருட்டுக் கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு, அவைகளைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமற் செய்யும் ஓர் அசுத்தி ஆசௌசம் எனப்படும். தீட்டு, தொடக்கு என்ற சொற்களும் மக்கள் பேச்சில் வரும் தொடக்கை நீக்கிய பின்னரே நற்காரியங்கள் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால், உளரீதியான ஓர் அருவருப்பு உள்ளே இருந்து கொண்டே இருக்கும். மனம் ஆன்மீக நற்கருமத்திற் படியாது.

அசுத்தியை (அழுக்கை)ப் போக்க 1) காலம் 2) ஸ்நானம் (நீராடல்) 3) இரண்டும் ஆக மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன.

- 1) ஊரில் இரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழுகை, மேள ஒலி, ஒலிபெருக்கி மூலம் மரணம் பற்றி ஊரார் அறிகின்றனர். கோவிற் பூசை நிறுத்தப்படும். நற்காரியங்கள் நடைபெறா. ஊர்த்தொடக்கு பிரேதம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம்வரை அவ்வூர் மக்களைப் பீடிக்கும். பிரேதம் ஊரிலிருந்து அகற்றப்பட்டதும் தொடக்கு நீங்கிவிடும்.
- 2) இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டுக்குச் சென்று, மரணச்சடங்குகளிற் பங்கு பற்றிய அயலவர், உறவினரின் ஆசௌசம் ஸ்நானத்தால் நீங்கும். இரத்த உரித்துக்காரர் (ஆண்வழி) ஆகிய தொடக்குக்காப்போர் உறவு பற்றி, மனத்தில் துக்கம் நிலைத்திருக்கும். இறந்தோரை நினைத்து இடையில் அழுகை வரலாம். துன்பம் தோய்ந்த உள்ளத்துடன் ஆன்மீக முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியாது. அதனால் ஒரு குறித்த கால எல்லை வைத்து, அதன் முடிவில் நீராடி, ஆசௌசத்தை நீக்கலாம். இங்கு காலம், ஸ்நானம் ஆகிய இரண்டும் வேண்டியதாகிறது.

ஆசௌசம் பத்துவகையாக ஏற்படலாம்: 1) பிறப்பு, 2) இறப்பு, 3) சுடுதல், 4) பிரேதத்துக்குப் பின்னே செல்லல், 5) காவுதல், 6) அழுதல், 7) ஆசௌசிகளிடம் சாப்பிடுதல், 8) கலத்தல், 9) குறித்த கால எல்லையில் தலைமயிரை அகற்றாமை, 10) இறந்தவருடைய உரிமைக்காரர் (மகன் அல்லது கொள்ளி வைத்தவர்), இறந்தவரது பிரேதத்தன்மையை நீக்கி விடும் கிரியை ஆகிய சபின்மகரணம் செய்யாமை, ஆசௌசநீக்கத்தின் பொருட்டு (மயிர்முழுவதையும் களைதல் இன்றும் பல கிராமங்களில் வழக்கம்)

பிறப்பு

ஒரு வீட்டில் குழந்தை பிறத்தல் தொடர்பாக உண்டாகும் தொடக்கு நான்கு வகையானது: 1) கருப்பச்சிதைவு நான்கு மாதத்துக்குள் நிகழ்தல்; 2) 5ஆம் 6ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்; 3) 7ஆம்

8ஆம் 9ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்; 4) பத்தாம் மாதத்தொடக்கத்தில் நிகழும் இயற்கையான பிறப்பு, முதலிரு நிகழ்ச்சிகளிலும் எத்தனை மாதச்சிசு வெளிப்பட்டதோ அத்தனை நாட்கள் தொடக்கு. உதாரணம் 6ஆம் மாதத்தில் கருச்சிதைந்தால் 6நாள் தொடக்கு. அதன் பிறகு நிகழ்ந்தால், இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்கும்போது தொடக்குக்காக்கும் நாள் அளவு, பிள்ளைப்பேற்றிற் பெண் பிறந்தால் 40 நாளும், ஆண் பிறந்தால் 30 நாளும் பிதாமாதா இருவருக்கும் தொடக்கு. முதல் ஆறு மாதத்துள் சிசு அழிதலில் தந்தை முழுகத் தொடக்குப்போம். தொடக்குக்காக்கும் உறவினர் (ஞாதிசுள்) 5ஆம் மாத நிகழ்விலிருந்து முழுகி ஆசெளசத்தைப் போக்கலாம். பூரணகருச் சிதைவிலும், பிள்ளை பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், தந்தை 10 நாள் தொடக்குக் காக்க வேண்டும். 10 நாட்களிற் குழந்தை இறந்தால் மரணத் தொடக்குக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இயற்கையான பிறப்பில் 30 நாள் தொடக்குக் கர்ப்பது வழக்கம். (தாய்க்கு 40 நாள் என்ற முறையிற் குழந்தையைக் கோவிலுக்கு 40 ஆம் நாள் கொண்டு போகும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது).

சைவக்குரு (ஆசாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்) ஆசெளச நிகழ்வில் உடன் சக்தியாகிறார். தீட்சை பெற்ற சைவசமயத்தவருள் நியமங்களின் வழுவாது சந்தியாவந்தனம் செய்வோர் 25 நாளும், ஒழுங்காகக் கோயில் தொண்டு செய்வோர் 20 நாளும் தொடக்குக்காக்க வேண்டும். பிரமசாரிக்கத் தொடக்கில்லை என்பது குருகுலத்தில் வசிக்கும் ஞான நூல்களைக் கற்றலிற் காலம் கழிப்பவர்க்கே பொருந்தும். உறவினருடன் வசிக்கும் பிரமசாரி அர்ச்சகர் இவ்விதியில் அடைக்கலம் புகமுடியாது. மூன்றாம் தீட்சையாகிய நிர்வாண தீட்சை பெற்றுச் சிவபூசை தவறாது செய்கிறவருக்கு மூன்று நாள் தொடக்கு. கோவில்களில் ஓதுவார்களாகப் பணிபுரிவோர் 15 நாளும், ஆடல், பாடல், வாத்திய வழிபாடு செய்வோர் 14 நாளும் காக்க வேண்டும்.

கிற்பு

மரண ஆசெளசமே பிரதானமாகப் பேணப்படுவது நம் நாட்டு வழக்கம். அதனால் இப்பகுதி விரிவாக எழுதப்படுகிறது. குழந்தை

பிறந்து பெயர் இடுவதுற்கு முன் ஒரு மாதத்தினுள் இறந்தால் உடன் சுத்தியாம், பல்முளைக்குமுன் (6 மாதத்துள்) ஆயின், ஒரு நாள் தொடக்கு. 11 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் முழுத்தொடக்கு. பெண்மகவு விவாகம் செய்யுமுன் இறந்தாற் பெற்றோருக்கு 3 நாள் தொடக்கு. விவாகம் நிச்சயித்த பெண் மணவிழாவுக்கு முன் இறந்தால் கணவனும் அவன் உறவினரும் 3 நாள் தொடக்குக் காப்பர். பிற ஆத்மா சாந்திக் கிரியைகளும் கணவன் வீட்டாரே செய்ய வேண்டும். ஒருமாதத்தின் பின் இறக்கும் சிசுவைத் தகனம் செய்யலாம். அன்றிப் புதைக்கலாம். 11 வயதுக்குப் பின் தகனம் செய்தல் நல்லது.

ஆண் மரணித்தால் ஆண்வழியில் ஏழுதலை முறை வரை தொடக்குக்காக்க வேண்டும். குரு, சீட தொடர்பு பற்றி 3 நாள் காக்க. தாய்வழிப்பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, மருமகன், மகள் வயிற்றுப்பேரன் ஆகியோருக்கு 3 அல்லது 6 நாள் தொடக்கு.

தானம், வேள்வி, விவாகம் போன்ற சற்கருமங்களுக்கு இடையிலும், போர், உள் நாட்டுக்குழப்பம் மலைச்சரிவு, மரம் விழுதல், பூகம்பம் போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களின் மத்தியிலும், வரும் தொடக்கு உடனே நீங்கும். ஒரு வரம்கேட்டு அநுட்டிக்கும் உபவாச விரதத்தின் இடையில் தொடக்கு ஏற்பட்டால், தானம் அருச்சனை இரண்டையும் நீக்கி விரதத்தை அநுட்டிக்கலாம். விவாகம் செய்யும் மாப்பிள்ளை, கன்னியைத்தானம் செய்பவர், கோவில் திருவிழாவோ பிரதிஷ்டையோ செய்யும் ஆசாரியர், செய்விப்பவர் (எஜமானர்) துணைப்பணிகள் செய்வோர் ஆகியவர்களுக்கு உடன் சுத்தியாம். சிரார்த்தம், யாத்திரை ஆகிய புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும்போது தொடக்குண்டானால் உடன் சுத்தியாம்.

வீர மரணம்

அரசசேவகர் போரில் இறந்தால் சுற்றத்தாருக்கு உடன்சுத்தி. அவ்விதம் இறந்தவர்களுக்கு அபரக்கிரியையும் உடன் செய்யலாம். (துர்மரணத்திற்போல, குறித்தகாலத்தின் பின்செய்ய வேண்டும் என்ற விதியில்லை)

தூர்மரணம்

இது இருவகை (1) புத்திபூர்வமானது; (2) அபுத்திபூர்வமானது. முதல் வகையிற் சாதாரண (மந்திரமின்றி) மரணக்கிரியை (தகனக்கிரியை)செய்யலாம். பின்னர் உரியகாலத்தில் செய்யும்போது, மந்திரத்துடன் கிரியை செய்யலாம். இதிற் சபிண்டருக்குத் தொடக்கு இல்லை. ஸ+பிண்டர் = தென்புலத் தாருக்குப் பிண்டம் இடும் கடன் உள்ள உறவுமுறைக்குள் அடங்குவோர்; தன்னையும் சேர்த்து ஏழுதலை முறை (ஆண்வழியில்). பின்னர் ஆறுமாதம் அல்லது ஒருவருடம் கழித்துக் கிரியை செய்யும்போது ஒருநாள் காக்க வேண்டும். (மூளைப் பிசகினால் தற்கொலை செய்தவருக்கு நீர்க்கடன் செய்து, தொடக்குக் காக்கலாம் என்பர்). இரண்டாவது வகையான தூர்மரணம் இடி, தீ, ஆற்றுப்பெருக்கு, விஷக்கடி போன்ற திடீர் விபத்துக்களால் நிகழ்வது. இதில் கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளலாம்.

பொருள்கள் சுத்தி

தொடக்கு உடையவர் உபயோகித்த பொருள்கள் குற்றம் உடையன. அவர் தொடக்கு முடியும்போது நீர்தெளித்தல், சுழுவதல் போன்றவற்றால் குற்றம் நீங்கும். தொடக்கு ஆரம்பிக்குமுன் சில நற்கருமங்களுக்கு எனக்குறித்து எடுத்துவைத்த பொருள்களுக்குக் குற்றமில்லை (தானம், பூசை, முதலியவற்றுக்கு உபயோகிக்கலாம்.)பொன், தானியம், வெல்லம், உப்பு, பால், நெய் முதலியவற்றைத் தொடக்கு வீட்டில் இருந்து பெறலாம்.

கிராம ஆசௌசம்

ஓர் ஊரிற் பிரேதம் இருக்கும் வரை சகலருக்கும் தொடக்கு இருப்பதால், கோவிற்பூசை முதலியன செய்யக்கூடாது. சிவபூசை, அநுட்டானம், உண்பனவு போன்றவையும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பிரேதம் கிராமத்தை விட்டு அகற்றப்பட்ட பின் பிராயச்சித்தம் செய்து, கர்மானுட்டானங்களைச் செய்யலாம். இது சிற்றுார்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீதிகளுள்ள பெரிய ஊர் ஆனால், தூரத்தில் பிரேதம் இருந்தால், ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்களுக்குத் தொடக்கு இல்லை. எல்லை கணிக்கும்போது (பூசைக்குரிய) கைமணி அடிக்கும் ஓசைகேட்கும் தூரம் அல்லது) 11 முழம் ஆகிய (விற) கோல் (நில

அளவு) 11 (சுமார் 55 யார்) கொண்ட தூரம் ஆசௌச எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வீதியில் பிரேதம் இருந்தாலும் இந்தக்கணிப்பின்படி வரும் இடைவெளிக்குள் தொடக்குக் காக்கலாம். அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை.

கோவிற் பிரதிஷ்டை முதலிய கிரியைகளுக்கு நடுவிற் கிராமத்தில் ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் இறந்த பிரேதத்தை மயானத்திற் சேர்த்த பின் தொடர்ந்து கிரியை செய்யலாம். பட்டணம், இராசதானி முதலிய பெருநகரங்களில் தொடக்கு இல்லை. பிரேதத்தைத் தொட்வர், தூக்கியவர், பின்னே சென்றவர்கள் தொடக்கு உடையவர்.

தொடக்கு நாட்கள் வைதிகமுறையில் முத்தீ வளர்க் காதவர்களுக்கு இறந்த நாள்முதல் கணிக்கப்படல் வேண்டும். (சிவபூசையோடு தீ வேட்கும் குருமாருக்குத் தகனம் செய்த நாள் முதல், கணிக்குக) இரவில் பிறப்பு, இறப்பு நிகழ்ந்தால் அடுத்துச் சூரியன் உதிக்குமுன் உள்ள நாளே கொள்க. (மேலை நாட்டு முறையில், இரவு 12 மணிக்குப்பின் அடுத்த நாள் எனக் கொள்ளுகூடாது.)

பிறப்புத் தொடக்குக்கு இடையில் இறப்பவரின், இறப்புக் கணக்கின் பின்னரே தொடக்குக் கழியும். இறப்புத் தொடக்குக்கு நடுவிற் பிறப்பு வந்தால், மரணத் தொடக்குடன் அது நீங்கும். ஒரு மரணத் தொடக்கு முடியுமுன் மற்றொரு மரணம் வந்தால் பிந்திய தொடக்கு முடிவிலேதான் இரண்டு தொடக்கும் தீங்கும். முந்தியதற்குரிய கிரியைகளும் பிந்தியதன் முடிவிலேயே செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டருள் ஒரு தொடக்குவந்த செய்தி தூர இடத்தில் நிகழ்ந்ததை ஒரு தொடக்குக் கழியும் நாளிற் கேட்டால், மேலும் இரண்டு நாள் தொடக்குக் காக்க. அச்செய்தி - உதாரணமாக, அந்நிய தேசத்தில் இறப்பு நிகழ்ந்த செய்தி மூன்று மாதத்துள் கிடைத்தால் மூன்று இராத்திரி தொடக்குக்காக்க. ஒருவருஷத்து க்குள் கிடைத்தால் ஒரு நாள் காக்க. ஒருவர் இறந்த செய்தி தொடக்கு எல்லைக்குள் கிடைத்தால் மீதி நாட்கள் மட்டும் கொள்க; உ+ம் அயல்நாட்டில்

ஒருவர் இறந்த செய்தி சகோதரருக்கு 20 ஆம் நாள் கிடைத்தால் மீதி 10 நாள் ஆசௌசம் காக்க. தொடக்கு எல்லை கழிந்த ஒருவருடத்துள் பெற்றோரின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டால் மகன் முழுத் தொடக்கும் காலமும் காக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கிரியை அங்கு செய்யப்பட்டிருந்தால், 3 நாட்கள் காத்தாற் போதும்.

தொடக்குக் காலத்திற் சந்தியாவந்தனம் செய்யலாம் (மானஸீகமாயேனும் செய்க) ஞான நூல்கள் ஒதுவதைச் சமய தீட்சை பெற்றோர் ஒரு நாள் விலக்கலாம். விசேட தீட்சை பெற்றோர் ஆசௌசத்திலும் சிவபூசை செய்யலாம். தாமரை இலையில் நீர் போல அவர் மனத்தில் தொடக்குப்பற்றாது. பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம் இல்லாதோர் அகப்பூசை செய்க. அப்போது குரு அன்றேல் ஒத்த தீட்சையுடையவர் அவருடைய புறப்பூசையைச் செய்யவேண்டும். ஆனால், எத்தகுதி உடையவரும் பரார்த்த பூசை (பர+அர்த்தம் = பிறர், பொருட்டு கோவில் முதலியவற்றில்) செய்யக்கூடாது. ஆசௌசம் உடையவர் கோவில் வெளிவீதியில் நின்று வழிபடலாம். உயர்தீட்சை பெற்றோர் மண்டபத்துள் நிற்கலாம். தொடக்குக் காலத்திற் கோவிலுக்குப் பூ எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடாது. உருத்திராட்சமாலை தரிக்கக் கூடாது.

பூப்பு

பெண்கள் முதற்பூப்பு, மாதவிலக்குக் காலத்தில் மூன்று நாள் தொடக்குக் கொள். 18 நாட்களுள் மீண்டும் அடையாளம் கண்டால் ஒரு நாள் தொடக்கு. 19 நாளில் ஆயின் 2 நாளும், 20 நாள் ஆயின் 3 நாளும் கொள்க. ஆன்மீக வாழ்வில் நம்பிக்கையுள்ளோர் 3 நாளும் முழுதூதல் செய்யார். இக்காலத்தில் அகப்பூசை வழிபாடு செய்யலாம். அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ தொடுவோர் முழுகி, உரிய மந்திரஜபம் செய்து சுத்திபெறுகின்றனர்.

மயிர் களைதல்

தொடக்கு நீக்கும் போது மயிர்களைதல் அவசியம் என முன்னர் கூறப்பட்டது. சில கிராமங்களில் சைவக்கிரியை தொடங்கமுன்

கழித்தல் வழக்கமாய் உள்ளது. தொடக்குக் கழியும் தினத்தில் கிரியைகளுக்கு முன்களைதலே சாத்திரசம்மதம். மத்தியானத்து க்குப் பின்மயிர் களைதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமுதல் மயிர்நீக்கப்படுவதால் முண்டிதம் எனப்படும். மகன் கடமை செய்யமுடியாமல், இன்னொருவர் தீக்கடன் முதலியன செய்தால் அவரும் அதனைச் செய்யலாம்.

நன்றி நவிலல்

எமது குடும்பத் தெய்வத்தின் மறைவுச் செய்தி அறிந்து, நேரில் வருகை தந்தும், தொலைபேசியினூடாகவும் தமது அனுதாபங்களைத்தெரிவித்ததோடு எமது துயரில் பங்குகொண்ட அனைத்து உறவினர்கள், உற்றார், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளைத்தெரிவிக்க வார்த்தைகள் கிடையா.

மேலும், யாழ் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கம், யாழ். மருத்துவபீட ஆசிரியர் சங்கம், மருத்துவபீட சமூகம், யாழ். பல்கலைக்கழகம் நோயியற்துறை, யாழ். மருத்துவபீடம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விளையாட்டுச் சங்கம் விளையாட்டுத்துறை அலகு, யாழ். பல்கலைக்கழகம் திரு. சி. இரவிசங்கர் குடும்பம், ஐக்கியராச்சியம் திரு. க. செந்தில்நாதன் குடும்பம், அவுஸ்திரேலியர் திரு மு. சுதர்சன் குடும்பம், கனடா பரமசிவம் குடும்பம் நெல்லியான் ஆகியோர் மலர்வளையம் மூலம் தமது அஞ்சலிகளைச் செலுத்தியிருந்தனர். அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. அதுமட்டுமல்லாது, ஊழியர் நலன்புரிச் சங்கம், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு, புலம்பெயர்ந்துவாழும் கல்லூரி நண்பர்கள், மருத்துவபீட சமூகம், யாழ். பல்கலைக்கழகம் நோயியற்துறை, யாழ். மருத்துவபீடம் பாரதிகலைமன்றம், சுழிபுரம் மேற்கு பாடசாலை சமூகம், சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி பாடசாலை அபிவிருத்திக்குழு, பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி, கிருஸ்ணா சனசமூக நிலையம், நெல்லியான் ஆகியோர் கண்ணீர் அஞ்சலிகள் மூலம் தமது கண்ணீர்க் காணிக்கைகளைச் செலுத்தியிருந்தனர். அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மரணச்சடங்குகளிலும் வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்வுகளிலும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் உதவிய அனைத்து அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இம்மலரினை அழகுற வடிவமைத்து அச்சிட்டு உதவிய கரிகணன் தனியார் நிறுவனத்தினருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

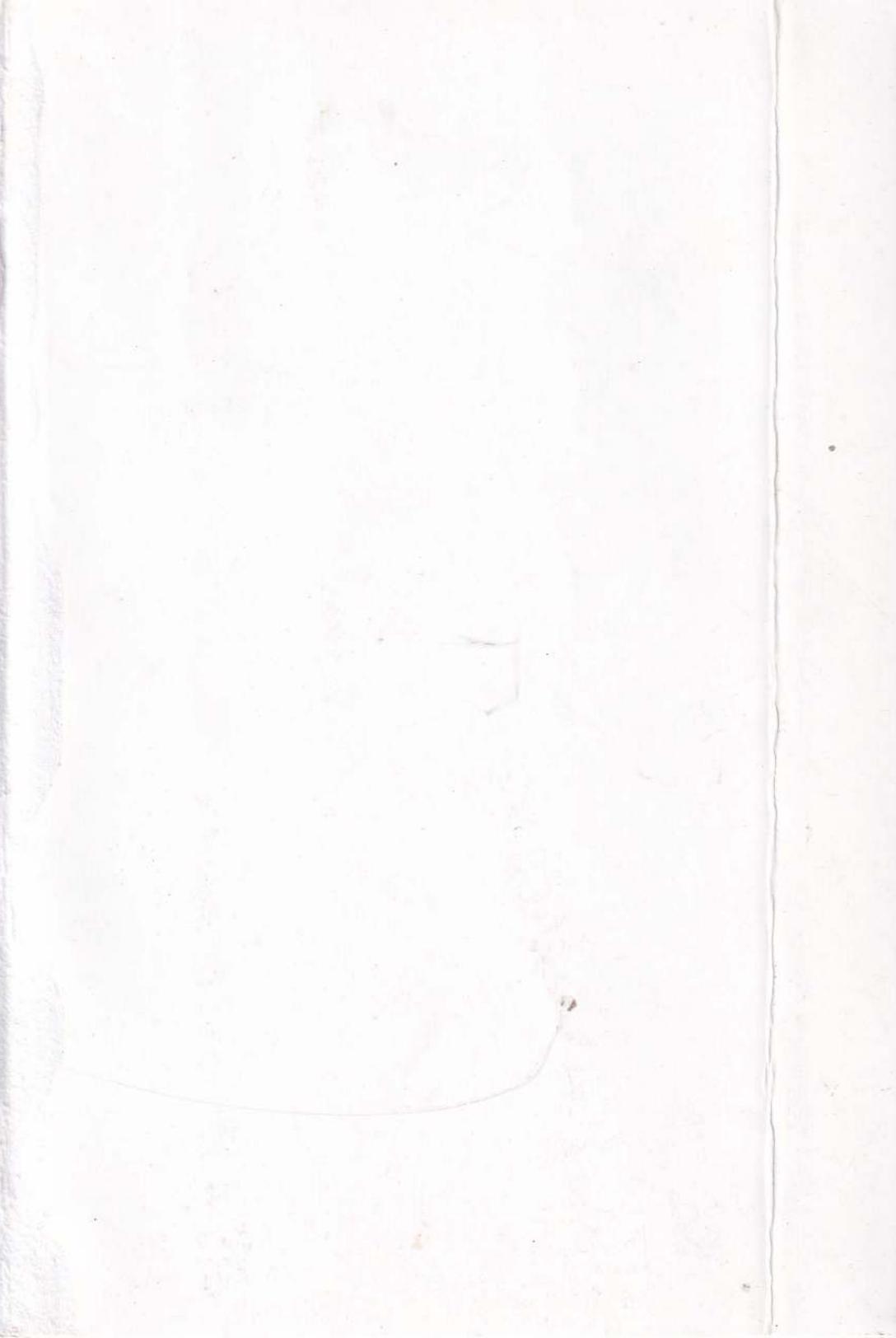
பறாளாய் வீதி, சுழிபுரம்.

29.01.2016

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இருக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
உன்னுடையதை எதை சூழ்ந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டுவந்தாய் அதை நீ சூழப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய் அது வீணாவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது
எதைக் கொடுத்தாயோ
அது சிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

